

Torroella de Montgrí

**Pàgines especials,
amb motiu de la seva
Festa Major**

**Pere Giró, batlle de
Figueres, es confessa
ara gran admirador
de Tarradellas**

(Página 3)

**Sis aspirants a
dos casinos de joc**

**Cap Sa Sal i S'Agaró,
els dos empordanesos**

(Pàgines 10 i 11)

**Carretera Llançà-Portbou:
els agents de duanes
demanen una
solució ràpida**

(Página 7)

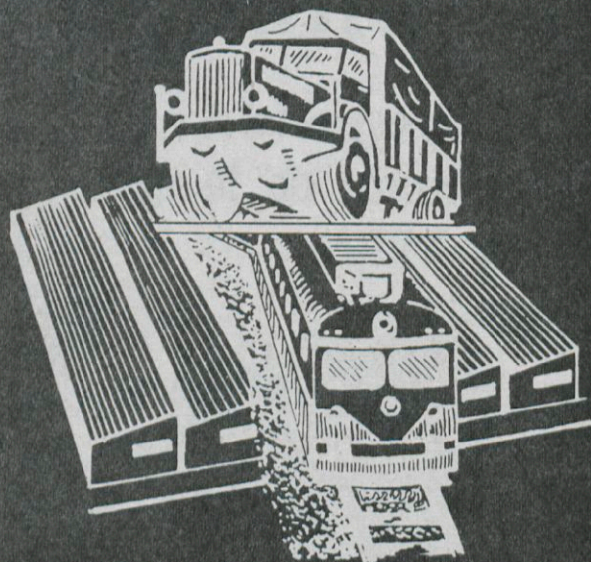
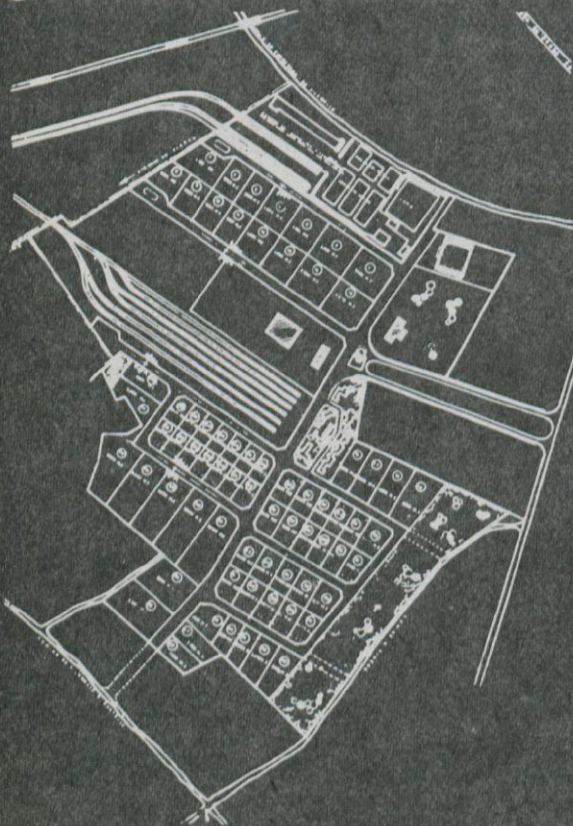

¡ UNA INVERSION ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION

FITOSANITARIA VILAMALLA

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel. 50 04 12 - Ext. 36/apart. 162 - FIGUERAS

Pere Giró: un enigma de cara a les eleccions

Llarga conversa amb en Pere Giró i Brugués, al despatx de l'Alcaldia. Em va rebre cordialment, com sempre. Malgrat que el batlle figuerenc no ignorava que el periodista l'anava a veure, disposat a fer-li algunes preguntes un xic compromeses...

—En tot moment —em digué d'entrada—, la meva preocupació i el meu desig han estat rebre i escoltar tothom. És l'obligació del batlle. Com també ho és, no cal dubtar-ne, procurar resoldre els problemes que li són exposats i plantejats per part del poble. En aquest sentit, et puc dir que sempre que he pogut m'ha agradat complaure els figuerencs.

—Bé. Dintre molt pagues setmanes farà quatre anys que ets batlle de la capital de l'Alt Empordà...

—Sí; el mes que ve, si Déu vol...

—Aquests quatre anys, a l'hora de fer un balanç, què han significat per a tu?

—Una etapa de la meua vida força dura. Crec que m'ha tocat ésser alcalde en uns moments difícils. Els qui em precediren en el càrrec, a partir de l'any 39, és indubtable que no tingueren els maldecaps que jo he tingut i encara tinc...

“ELS COMPTES DE L'ALCALDIA SÓN CLARS...”

—Eren, evidentment, altres temps. Temps que l'alcalde d'una ciutat, d'un poble, era, com aquell qui diu, l'amo. Ningú no gosava portar-li allò que se'n diu la contrària. Ara, en canvi, la situació ha canviat. O comença a canviar. S'ha acabat una època, hi ha hagut eleccions generals i hem estrenat un, diguem-ne, principi de democràcia. No ets sents incòmode ocupant, en aquests moments, el càrrec de batlle?

—Incòmode?

—Sí; ets un alcalde nomenat a dit...

—Bé. Aquesta situació és comuna a tots els batlles de l'Estat espanyol. Ja se sap. I es resoldrà quan se celebren les anunciades eleccions municipals, cosa que desitjo que sigui aviat.

—Però, tot insistint en la qüestió, no et “molesta” una mica que, per exemple, s'hagi constituït una Comis-

sió Democràtica de Control Municipal, que vulgui “ficar el nas” a l'Ajuntament?

—Molestar-me? De cap manera! Tinc la consciència molt tranquil·la. He procurat fer sempre les coses bé. Quan vaig prendre possessió del càrrec vaig fer una declaració dels meus béns personals i quan el deixi en farà una altra. A més, des del 1973, any que se'm nomenà batlle, tots els comptes de l'Alcaldia són clars i han estat aprovats.

—Sembla que els de la Comissió de Control es queixen de la teua poca

disposició a “deixar-te” controlar. O, almenys, de no fer massa cas d'alguna nota que t'han enviat...

—Si et refereixes a l'última que m'han fet arribar, et diré quelcom. Crec que no és manera de presentar un paper d'aquesta mena, com ells ho han fet. Reuneix totes les característiques pròpies d'un anònim, per bé que no vull pas dir que ho sigui, com pots suposar. L'escrit no duu cap data, ni cap signatura. I en el sobre, fet a mà, només hi ha dues paraules: “Pere Giró”. Ara bé, i contestant la primera part de la teua pregunta, que ben mirat no era una pregunta, et diré que les portes de l'Ajuntament són obertes a tothom. El batlle no té res per a amagar...

Tot seguit, parlarem d'altres temes. El senyor Giró, per exemple, troba encertada la petició de l'Esquerra Republicana de Catalunya, pel que fa el canvi de la inscripció que figura al monument als caiguts. També que els carrers i places de Figueres prenguin una denominació popular i catalana, cosa que arribarà oportunament, segons ell. Així mateix, m'assegurà que determinat setmanari local surt le-

galment, gràcies a unes gestions que personalment va fer a Madrid. I em digué, per altra banda, que no hi ha més dimissions al consistori, després de la de Consol Serra...

ELOGI AL PRESIDENT TARRADELLAS

En el transcurs de la nostra conversa, sorgí el tema de la Generalitat. I el batlle figuerenc, em digué:

—Josep Tarradellas està demostrant que té altura política, serenitat i dignitat. Sempre ha mantingut una idea fixa del que ha d'ésser l'autonomia de Catalunya dintre l'Estat espanyol. És un home que ha sacrificat tota la seva vida pel bé de Catalunya i és la persona idònia per a poder aconseguir amb seny i amb ordre el que desitgem i necessitem els catalans. I entenc per catalans tots els qui treballen i viuen a Catalunya...

—Sempre has pensat igual de l'honorable Tarradellas?

—Si al principi que es parlava del senyor Tarradellas interiorment tenia els meus dubtes, ara, amb la seva actuació, ja no en tinc cap. Josep Tarradellas és una persona d'una humanitat i una categoria excepcionals. I crec que les seves gestions i la seva manera de portar totes les negociacions, el situen a un nivell de gran estadista.

ELECCIONS MUNICIPALS

—Per últim, parla'm de les properes eleccions.

—Ja t'ho he dit abans. Que es facin aviat, com més aviat millor. I que hi puguin arribar totes les opcions polítiques i que ningú no dubti que el que depengui de mi es farà amb tota claretat i legalitat.

—Penses presentar-te?

—El batlle de Figueres no contesta aquesta pregunta. En Pere Giró i Brugués, en canvi, manifesta que té la decisió presa de fa temps, però no la diu...

Tot plegat, res. Continuem a les fosques...

Naranja, Cola, Limón, La Casera estrena sabor y... tapón!!!

Sí, ahora La Casera con su Nuevo Tapón,
es aún más buena, porque es más fácil de abrir.

Muy fácil. Es un Nuevo Tapón
especial para no molestar a mamá.

Y para que mamá esté tranquila.
Las botellas se quedan bien cerradas
sin ningún esfuerzo
y así no se van las burbujas.

La Casera
Nuevos sabores

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Marti Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillaumet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Minguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Departament publicitat:

Josep de la Fé

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Impres:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Les pintades dels carrers

La història de les pintades es perd a la nit de les ciutats. Les pintades dels carrers són una forma d'expressió popular, que no pel que embruten deixen de merèixer diversos estudis a les universitats nord-americanes i angleses.

A Figueres s'ha pintat sempre d'una manera més o menys visible i molt especialment des de fa un parell d'anys. L'última pintada nocturna tingué lloc fa pocs dies entorn a l'assumppte dels aiguamolls, i sembla que ha aixecat polèmica.

Quan les pintades demanaven la democràcia i quan encara demanen les llibertats públiques, ningú no gosa posar-s'hi en contra, tot i que moltes vegades hom en pateixi directes conseqüències; perquè significaria d'alguna forma posar-se en contra de les llibertats. Estem conscienciats de la necessitat de la democràcia i fins i tot hom mira amb simpatia la pintada de torn.

En canvi, malauradament, no hem estat educats per a defensar la Natura; sembla que per a tot el contrari, fer-la malbé. Els aiguamolls són una zona ecològica tan important que llur desaparició, segons l'opinió dels científics, transformaria temps a venir els sistemes biològics de la nostra comarca. Però, d'això, no n'estem conscienciats.

I, en no estar-ho, fa que una part de la població de Figueres, inclosa l'Alcaldia, hagi reaccionat en contra. Ens sembla, per ignorància, que això dels aiguamolls no deu ser tan important. El grup de persones, especialment joves, que es passen les setmanes defensant els aiguamolls té un mèrit extraordinari que potser se'ls reconeixerà el dia de demà.

Que quedi clar, per altra banda, que no es pretén defensar que hom pinti les parets, sinó intervenir amb ponderació en la polèmica. Fins i tot demanem públicament els seus autors que s'ofereixin a restaurar les façanes, en un acte que el poble de Figueres miraria amb simpatia. Seria un pas més en la lluita contra el crim biològic organitzat, que suposa destrossar els aiguamolls; també per ignorància, és clar, però amb lucre.

A. R.

Sumari

• Cròniques de la Comarca	Pàgs. 6 y 7
• Noticias y Comentarios de Figueres	8 y 9
• Bústia	12
• Torroella de Montgrí/Pàgines especials	13, 14, 15
• Política i esport, per Albert Gurt	28
• Els diners dels municipis de la Costa Brava, per Ernest Lluch	29

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Sant Feliu de Guíxols

“Que l’Ajuntament s’abstingui de prendre decisions, que puguin afectar d’una manera greu el futur del municipi i dels ciutadans”

Petició de la Comissió Consultiva Permanent

La Comissió Consultiva Permanent (integrada per CDC, ERC, PSC-c, PSUC, PSOE, E.C. i EDC) ha adreçat un escrit al batlle de la ciutat, en el qual se li comunica que “és el parer d’aquesta Comissió en la qual s’inclouen els partits polítics que obtingueren una àmplia majoria en les eleccions generals del 15 de juny, que la situació creada per aquells resultats i fins a la celebració de les properes eleccions municipals anunciades, comporta un problema de gestió de la ciutat que faria inadequada, i per tant inoportuna, qualsevol decisió que el Consistori prengués que, per la seva entitat i el caràcter d’irreversible que pogués tenir, afectés d’una manera greu el futur del municipi i dels ciutadans”.

“Espera, per tant, aquesta Comissió —se li diu al batlle— que vostè, com a alcalde, i els senyors consellers, s’abstindran de sancionar cap acord d’aquesta naturalesa, seguint, en fer-ho així, l’exemple de tants municipis de Catalunya, que han decidit de procedir conseqüentment als resultats electorals del 15 de juny. Aquesta prudència que creiem oportú de reco-

manar, no pot ser de cap manera motiu d’inhibició del consistori en prendre decisions en casos, com és ara el de Vilartagas, en els quals la postura de l’Ajuntament hagi de ser la lògica, deguda i immediata de defensa dels lícits interessos de tants ciutadans que han estat perjudicats pel que en el seu moment foren unes tèrboles operacions urbanístiques de promotors ajudades per una negligent actuació municipal.”

Aquesta mateixa Comissió Consultiva Permanent ha adreçat un nou escrit al batlle de la ciutat, dient:

Begur

Constitució d’una comissió per a controlar la gestió municipal

A Begur també es comencen a moure els representants dels diferents partits polítics; i així, el Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament, ha fet pública una nota informativa que

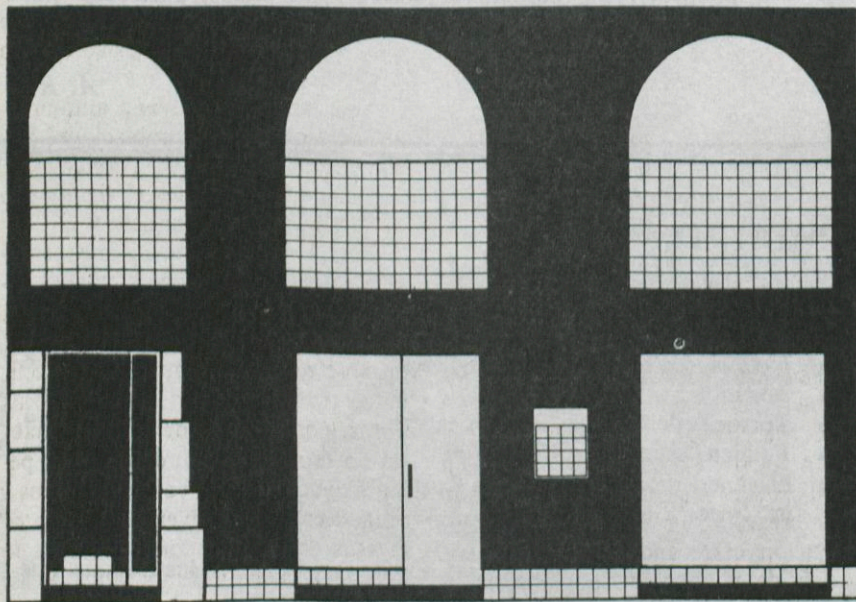
“Abundant en la línia d’actuació que la justifica, aquesta Comissió Consultiva Permanent expressa a vostè i al Consell Municipal, el que segueix: En vista de la posta en marxa dels treballs d’urbanització del paratge de les Bateries, el pla oficial del qual fou traduït per “Fortificaciones”, la C.C.P. exigeix del Consistori que pels Serveis Tècnics Municipals sigui portada a terme la més acurada i constant vigilància del curs de les obres, per tal que s’ajustin en tot a les condicions de respecte dels béns del paratge que, en el seu moment, quedà condicionada l’aprovació de l’esmentat pla d’urbanització”.

X. de L.

no es diferencia gaire de les aparegudes en d’altres viles, a no ser en l’aparat que demana a l’Ajuntament que informi sobre la situació actual dels serveis i concessions municipals, i que diu així:

Davant del resultat electoral el Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament creu necessària la constitució d’una comissió per a controlar la gestió municipal, comissió que hauria de tenir per funcions principals: Exigir els comptes reals de l’Ajuntament per tal que el públic els pugui conèixer; deixar en suspens qualsevol acció municipal que pogués hipotecar el futur del municipi; demanar a l’Ajuntament que informi sobre la situació actual dels serveis i concessions municipals; i revisar el cens en vistes a les properes eleccions municipals.

I acaba dient que aquesta comissió és oberta a totes les forces democràtiques que hi vulguin participar.

Llança

El dia de la Mare de Déu d'Agost ens visità una agrupació coral francesa, de nens i joves: "Les petits chanteurs du Languedoc - Schola Ambrosiana". Actuaren a les misses de la diada i, a més, oferiren un concert, al migdia, a l'església.

OBRES D'ESTIU

La zona de La Farella i El Cau del Llop es veu afectada, des del mes passat, per les obres dels dipòsits col·lectors de les aigües residuals. Es tracta d'unes instal·lacions complementàries de l'estació depuradora. De moment, algunes platges han quedat força desfigurades. Esperem que, en acabar les obres, recuperin la seva fesomia particular. Encara que no sembla ara l'època més adient per aquests afers...

MARAVELLA I SERRAT

Ara, a l'estiu, és cosa normal, de cada dia, la presentació a les diverses sales de festes de la població de molts i variats espectacles. Predomina, encara, el "show-flamenco" dedicat als turistes. Però no tot s'acaba aquí.

En un altre caire, podem destacar, per ara, dues actuacions de l'Orquestra Maravella al "Pati Blanc" i una de Joan Manuel Serrat al "Kroac". Tot plegat, amb un gran èxit de públic. I és que, aquests dies, hi ha gent per tot arreu.

Josep M. Salvatella

Roses

Una Festa Major diferente y popular

Superada la *Festa Major* que la vila celebra per tradició el 15 de agost, debem senyalar que, a diferència de otros anys, se ha notado mucho la labor de organización de los festejos, hecha posible, casi contra reloj, por la Comisión nombrada al efecto por el Ayuntamiento. Los festejos de este año han sido más vivos, más populares.

Así pues, la *Festa* ha contado con una variedad de actos como nunca habían tenido lugar en Roses. Aparte de los ya habituales, se han incorporado, por ejemplo, un campeonato de tenis, un campeonato submarino —del

Portbou

El Colegio Oficial de Agentes de Aduanas pide la urgente realización de las obras de la carretera

Por hallarse ya habilitada en la actualidad la aduana de Portbou para la recepción de camiones TIR, según reciente disposición de la Dirección General de Aduanas, el Colegio Oficial de Agentes de Aduanas ha interesado del ministro de Obras Públicas y Urbanismo la urgente realización de obras en la carretera La Bisbal-Portbou, desde el tramo Grifeu (Llança) hasta la frontera francesa. Este tramo supone unos catorce kilómetros, aproximadamente.

En el escrito se hace constar que ello facilitaría el paso de los referidos camiones por aquella importante vía de comunicación; la posibilidad de potenciar las exportaciones; ubicación de alguna industria en la zona y muy especialmente la creación de puestos de trabajo, ya que operacio-

nes que se llevan a cabo en la estación francesa de Le Boulou se efectuarían en nuestro propio país. Supondría más rentabilidad para el exportador y el consiguiente ahorro de divisas para éste. También se hace especial hincapié sobre las ventajas que obtendría el sector turístico, que sistemáticamente rehuye el paso por la carretera al notarla totalmente desamparada de los servicios de Obras Públicas.

Del contenido del escrito elevado al ministro se ha dado cuenta, a través de los representantes de los partidos políticos de la localidad, a los diputados y senadores de Girona con objeto de que apoyen esta gestión, que consideran vital para el desarrollo del municipio y zonas limítrofes.

M. B.

Aiguamolls

El "Grup de defensa dels aiguamolls empordanesos" organizó el pasado domingo una serie de actos que comenzaron, por la mañana, en una concentración en Sant Martí d'Empúries.

Los ocupantes de más de treinta automóviles iniciaron desde esta población una marcha motorizada hasta la obra de "Fluvià-Marina". Al mismo tiempo, otra columna de personas

se dirigía también a las obras, procedente del campamento permanente en los "aiguamolls".

Una vez ocupadas las obras, hicieron acto de presencia en el lugar el encargado de las mismas acompañado de varios trabajadores. Se produjeron entonces momentos de tensión, agrediendo el capataz con una porra a uno de los jóvenes ocupantes. No obstante, la actitud pacífica y de diálogo de estos últimos, hizo posible que el incidente fuese aislado y sin consecuencias.

Más tarde, la caravana automovilística se dirigió a las poblaciones cercanas a los "aiguamolls", donde explicaron a sus habitantes el significado de la actitud que mantienen.

Finalmente celebraron una asamblea en el transcurso de la cual se tomaron dos importantes decisiones: Parar las obras al día siguiente, lunes, durante un periodo de tiempo indefinido. (Más tarde se supo que las obras, por decisión de la constructora, no se reanudarían el lunes). Y pedir la ayuda y el apoyo de diputados y senadores, especialmente de las comarcas de Girona, como garantía de la justicia cívica y democrática de las reivindicaciones de los ocupantes.

que hablamos en las páginas deportivas—, el festival folklórico "Dansa Catalana", a cargo del *Esbart Dansaire Ruir* de Blanes, y la Gran Cantada de Habaneras, como brillante colofón.

En esta Cantada intervinieron la colla "Alba" de La Bisbal; colla "Jacomet", de Sant Feliu de Guixols; trio "Peix Fregit", de Palafrugell, y el grup local "Roses Canta". Fue sin duda el acto más esperado, rebasando con creces las previsiones de la organización, celebrándose con gran cantidad de público en la plaza de la Iglesia.

Martí Balló

Enhorabona, però...

Enhorabona. Ja tenim "Agrupación Socialista de Figueras" del P.S.O.E. Enrera queda el temps de la seva tímida presència en les lluites d'oposició. Això ens demostra la llarga dificultat que han tingut per a implantar-se, a l'Empordà, els homes dels P.S.O.E., ja que per ser un dels peoners han trigat molt de temps a constituir-se en agrupació i obrir-se així un camí d'autonomia local.

Les dificultats cal buscar-les, potser, en aquesta difícil encavallada del socialisme semàntic, que ha caracteritzat la història de Catalunya des de la mort del dictador. Les eleccions, malgrat tot, han ajudat extraordinàriament a clarificar l'espai polític dels pretendents del socialisme. Potser, també, li ha costat desenvolupar-se per un doble rezel: el dels catalans envers dels pretès "espanyolisme" i del propi P.S.O.E. per no clarificar gens la seva alternativa a la qüestió nacional catalana. Les eleccions varen ser un catalitzador, i les declaracions de Felipe González, tranquil·litzaren els ànims enmig d'aquella boira de crítiques a la formació de la coalició P.S.C.-P.S.O.E.

Però hi ha detalls, que encara provoquen malfança. En aquestes mateixes pàgines, concretament en el número 11 de 9 PAÍS, hi havia dues notícies en flagrant contradicció. Una feia referència a la constitució de l'esmentada "Agrupación Socialista" de Figueras (amb A). L'altra era de la Comissió Democràtica de Control Municipal que, en la seva agenda de treball, hi consta la de concretar a quin nivell està el canvi del toponímic de Figueres (amb E), per tal de prendre accions immediates. Evidentment, en aquesta Comissió també hi pren part el P.S.O.E.

Hom pot acceptar la dificultat que ha suposat el franquisme dintre i fora de Catalunya, envers la nostra personalitat nacional. Dintre, per la sistemàtica persecució de qualsevol cosa que retirés a català. Fora, per fer ignorar a la resta de l'Estat espanyol la nostra identitat. Per tant, es pot acceptar amb tota naturalitat que la gent vinguda a Catalunya amb la immigració no sàpiga a l'acte escriure ni parlar la nostra llengua, ni que d'entrada reconeixi els valors de la nostra toponímia, etc. Però la gent que forma la Federació Socialista de Catalunya ha tingut temps, com a avantguarda conscienciada, de conèixer el caràcter nacional de Catalunya. Veritat que les garrotades eren les mateixes davant un Visca Catalunya!, que en Visca el Socialisme!?! No cal oblidar-ho.

Pertant, si el P.S.O.E. reconeixia en la passada campanya electoral el dret a la nostra personalitat, ha d'obrar en conseqüència. Cal fer un esforç. Del contrari, que es constitueixi l'"Agrupación Socialista de Figueras".

Martí Carlé

Nota de la Alcaldía sobre las pintadas

La Alcaldía de Figueres remite a 9 PAÍS, para su publicación, la siguiente nota:

"Con ocasión de una serie de pintadas que proliferaron en las paredes y aceras de nuestra Ciudad los pasados días 12 y 13 del mes actual, referidas a la campaña en defensa de los "aiguamolls" de nuestra comarca, esta Alcaldía se ve en la obligación de sumarse a la repulsa general por estos hechos incívicos y salir en defensa de la ciudad contra el proceder de los autores de estos atropellos y de aquellos que les han inducirlo hacerlo, pues no se comprende como propugnando defender el paisaje y la ecología se ha dejado tan mal paradas las paredes y fachadas de la población como si ninguna importancia tuviese el que Figueres sea o no una ciudad limpia y una ciudad pulcra.

"Esta forma de actuar implica una desconsideración tal hacia las demás personas y sus legítimos derechos (tan por lo menos respetables como los que se dice pretender salvar) y contra las normas de convivencia ciudadana de obligado cumplimiento. Las calles y demás vías públicas de Figueres han pagado la fiesta con su suciedad y mal aspecto. Es verdaderamente triste que una causa, y más si se cree justa, tenga como defensores a quienes tratan todo lo que es de los demás y de lo que es público de la manera más lamentable.

"Esta conducta contrasta extraordinariamente con la de otros grupos que, en su actuación pública, no alteraron en modo alguna el orden, la corrección y civismo de los asistentes y de los responsables de la organización, limpiando de pancartas la población y dejándola en su mismo estado de decoro y pulcritud, sabiendo estar a gran altura; tal es el caso de las Comisiones Obreras en su mitin celebrado el 30 de julio último y con gran afluencia de público.

"Por ello esta Alcaldía, consciente de su deber en defensa de los intereses de la ciudad advierte que ya sin más avisos se procederá en lo sucesivo con todo rigor contra los infractores de las normas vigentes sobre propaganda exterior."

Can NUÑEZ

Articles de Mèdula, Jonc i Vim, Catifes,
Moquetes, Parquets Fusta, Cortines, Persianes.

c/. Lasauca, 19 - Col.legi, 33

Tels. 502455 - 505469 - FIGUERES

Brevísimo

NO OLVIDAR EL CAMPO

SANTA DEVALUACION

Se rumorea, y con bastante insistencia, que el ramo de los comerciantes y demas sectores de actividades diversas ligadas de alguna manera al turismo, propondrá en fecha próxima a las autoridades eclesiásticas la canonización, o bien beatificación, de una nueva "Santa". "Santa Devaluación". De todos es conocido que el pueblo siempre ha contado con una serie de santos a los que normalmente se los tiene para pedir prevendas y primicias. Pongo por ejemplo a Santa Rita, patrona de los imposibles, o al paciente San Antonio, a quien se le pide un novio. Bueno, pues esta nueva santa, para algunos ha entrado con buen pie, ya que gracias a su particular gestión muchos millones de pesetas han pasado de los bolsillos extranjeros a las manos de los que a partir de ahora son sus más devotos adoradores.

ASUNTO DE LIMPIEZA

Estoy con el Ayuntamiento en eso de no permitir pintadas y suciedades en nuestras calles que no hacen más que desprestigiar a los habitantes que en ellas viven. Pero también debemos estar de acuerdo en que un servicio público de limpieza funcione como tal y sobre todo sepa prevenir antes que curar. Ya que la madre naturaleza nos está regando con sus lágrimas más de lo acostumbrado, resulta que en cuanto nos caen cuatro gotas la calle se hace impracticable, las cloacas no absorben el líquido elemento y el circular, a pie o en coche, supone a veces un riesgo. Limpiar. Sí, hay que limpiar y de vez en cuando, ya que como todos dicen, nuestra ciudad bien se lo merece.

Es un problema eterno. El hombre de la ciudad desconoce, casi por completo, los campos que rodean a su ciudad o a su comarca. L'Empordà, no lo olvidemos, ha sido y es sobre todo una comarca eminentemente agrícola, aunque hay personas que parecen no recordarlo. A ese campo y a las almas que en él trabajan y viven nos gustaría acercarnos más a menudo y conocer de sus problemas e inquietudes. ¿Sabéis que este año la agricultura ha sufrido y sufre por las inclemencias del tiempo, o que las vides tan famosas de nuestros pueblos están enfermas del mildiu? De verdad que todo ésto produce pena y quizás hasta un poco de nostalgia para aquellos que salieron del campo para venir a la ciudad.

Alex

Un vehículo extranjero colisionó con el coche de la Policía Municipal, dándose inmediatamente a la fuga

En la madrugada del pasado día 18, un automóvil "Wolkswagen", al parecer de nacionalidad belga, colisionó con el coche patrulla de la Policía Municipal, dándose inmediatamente a la fuga.

El vehículo extranjero circulaba por la travesía de la carretera Nacional a gran velocidad, derrapando a la altura del hotel Ronda, sin que el conductor pudiera controlarlo hasta colisionar con el coche de la Policía Municipal, que se encontraba detenido

junto a la señal de "Stop" existente en la confluencia de la calle Sant Pau con la carretera.

El vehículo extranjero ocasionó graves desperfectos al coche patrulla.

La Policía Municipal ruega a los talleres de chapistería que de presentarse algún vehículo para su reparación respondiendo a las citadas características, lo ponga en su conocimiento o en el de la Guardia Civil o Policía Gubernativa.

gpiis

**Telèfon
50 57 63**

EL CID

SALA DE FESTES

ROSES
presenta

Extraordinària gala

el dia 26 d'agost

amb

JULIO IGLESIAS

Reserva de taules:

Telèfon: 25 70 51

Seis aspirantes a dos casinos de juego

Cap Sa Sal y S'Agaró, únicos de la costa ampurdanesa

Nuestros lectores recordarán que no hace mucho les ofrecimos una crónica referente a la posibilidad de que en la Costa Brava ampurdanesa se instalara un casino de juego, citando como lugares posibles: Ampuriabrava, Cap Sa Sal y Platja d'Aro. Ahora, continuando idéntica posibilidad, queremos presentarles a guisa de informe un amplio reportaje sobre cómo se encuentra este asunto, una vez terminado el plazo oficial de presentación de solicitudes, cosa que aconteció el martes día 16.

LAS ESPECULACIONES

Comenzaremos por decirles que, al conocerse los nombres de los peticionarios, se clarificaron muchas cosas.

Se había dicho, y era cierto, que Ampuriabrava, en la bahía de Roses, fue la primera en interesarse. En realidad, fue "Náutica Ampuriabrava" la que el 20 de diciembre de 1975 envió el primer escrito al entonces Ministerio de Información y Turismo, en el que entre otras cosas decía: "Que últimamente tuvo lugar en Madrid la

segunda Asamblea General de Turismo. Que una de las ponencias recogió la posibilidad de que se permita en España la práctica del juego o juegos de azar entre los que destaca la llamada "rouleta". Que como consecuencia de ello y de la corriente general favorable a la práctica del juego, es de esperar que el mismo sea ordenado mediante la correspondiente disposición legal. Que para el supuesto de que se de tal regulación, "Náutica Ampuriabrava" considera que tiene edificio idóneo para instalar un casi-

no, máxime cuando se halla ubicada en la urbanización del mismo nombre, cuyas características a "grosso modo" son las siguientes..."

En consecuencia, fue, pues, "Náutica Ampuriabrava" la primera entidad que de una forma oficial se interesó por el casino de juego.

Luego, fueron surgiendo nuevos aspirantes. Cap Sa Sal, el hotel que se construyó pensando en el casino, no podía permanecer al margen, y ya en un principio se erigió como uno de los posibles emplazamientos, como uno de los favoritos.

Surgió luego un grupo situado en el Golf Costa Brava y capitaneado por el ex-presidente del Barcelona, señor Llaudet. Estos señores aspiran a montar un gran complejo, comprometiéndose, caso de conseguir la concesión, a instalar un gran establecimiento sanitario como no hay otro en la Costa

Casino Menestral Figuerense

Sábado día 27 de agosto, a las 10,30 noche, en el Salón de espectáculos de esta Sociedad.

PRIMER GRAN DESFILE DE MODELOS DE LA MODA JUVENIL 77-78, OTOÑO-INVIERNO.

Presentación de modelos de prestigiosas firmas de Figueras, amenizado por el formidable conjunto "Els Trumlaires", patrocinado por el Casino Menestral Figuerense y organizado por la Comisión de Fiestas de esta Sociedad.

Reserva de mesas en Conserjería, todos los días de 7,30 a 9,30.

Cap Sa Sal: el hotel y casino, al fondo.

Brava, con la particularidad que parte de los beneficios del casino revertirían en el mantenimiento del hospital o clínica, caso de no haber pérdidas. Se señala como lugar una superficie entre Platja d'Aro y Santa Cristina. Con todo, esta petición tenía el peligro de no ser atendida, ya que no se disponía de inmediato de un local, puesto que el proyecto del complejo prevé un período de unos tres años en estar terminado. Este llamémosle "handicap", se ha solucionado a base de una entente con S'Agaró, a fin de que mientras se construye el local para casino, la sala de juego residiría provisionalmente en "La Gavina".

Lloret de Mar ha sido la cuarta población peticionaria, con la particularidad que aquí los aspirantes son dos, concretamente dos grandes hoteles. Uno el "Montecristo", que está considerado como el de mayor capacidad de la Costa Brava, y el otro el "Monterrey", suntuoso y también muy amplio. Veremos por cual de los dos se decide la Administración, en el supuesto de que se otorgue una concesión a Lloret.

Se corrió la voz, que luego ha quedado desvirtuada, que en la ciudad de Figueras había dos aspirantes, aunque no se llegó a señalar quiénes eran ni qué locales contaban, pero parece que se les relacionaba con las empresas del sur de Francia.

Y no se hablaba de nadie más, a no ser la especulación de que el edificio

"La Caleta", de Platja d'Aro, también podía intervenir en el torneo de las peticiones.

Y surgieron las sorpresas, éstas por partida doble.

LOS PETICIONARIOS

Cuando concluyó el plazo de presentación y se hizo público de una forma oficial quienes habían solicitado el casino, se aclaró en principio la cosa. Los peticionarios son Cap Sa Sal, Platja d'Aro y los dos hoteles de Lloret de Mar, en cuanto a la costa, y luego Sant Hilari Sacalm.

"Náutica Ampuriabrava" parece que reconsideró el asunto, y como sea que las concesiones no se otorgan por un plazo determinado, sino que pueden ser anuladas si conviene, entendió que el riesgo de emplear como mínimo los doscientos millones que se exigen como garantía previa, era demasiado y no se presentó, dejando el camino libre a los demás.

LA SORPRESA DE SANT HILARI

Los hilarienses han dado la nota por partida doble. Primeramente, se dijo que había una solicitud de la montaña y se supo que la misma procedía de Sant Hilari Sacalm, con la particularidad que el promotor o peticionario era el mismo Ayuntamiento.

El Ayuntamiento se basa en el hecho de que ya en el siglo pasado Sant Hilari contaba con salas de juego y que era el denominado "Casino Tivoli", en 1900, donde estaban las "rouletas". Tomando como punto de partida tal verdad, ahora se razona que, una vez puesto en marcha el Eje Transversal, Sant Hilari quedará a 30 minutos de la costa, a 20 de Girona, a 15 de Vic, a 60 de Barcelona. Dicen que es la primera población de montaña, a 850 metros, en cuanto a número de plazas hoteleras, y en plan anecdótico o sentimental, señalan en el informe que Sant Hilari Sacalm ha sido la primera población catalana que se interesó por el desarrollo de los balnearios, puesto que antaño, cuando no había prácticamente carreteras, se preocupaban de ir a buscar a los clientes a la estación de Hostalric y a base de dos por mulo trasladarlos a la villa para que tomaran las aguas. El Ayuntamiento, en su instancia de solicitud del casino, señalaba como lugar de instalación el remozado "Casino Tivoli".

Pero he ahí que se ha sabido que, justamente un día antes de que finalizara el plazo, un grupo había presentado desde Barcelona, otra solicitud también para Sant Hilari y designando como edificio el Hotel Solterra.

Digamos que el Hotel Solterra, al igual que el Cap Sa Sal, fue construido pensando en un casino de juego. El Solterra, hoy día, está cerrado, ya que su explotación como simple hotel no es rentable. El edificio cuenta con salas privadas y que se diseñaron pensando en las "rouletas", el "baccara" o la "boule". Tiene suntuosos salones, amplísimos jardines, piscina... en fin, es un señorial edificio de montaña que situaría al casino de Sant Hilari a la altura del de Amelie-les-Bains.

¿Qué pasará entre estas dos peticiones? Sabemos que por parte del Ayuntamiento hay la mejor predisposición a llegar a un acuerdo, pues lo que persigue el Ayuntamiento es que se instale en la villa, y si tiene mayores posibilidades la petición del Solterra ellos gustosos se retirarán.

Tenemos, pues, en estos momentos, seis aspirantes para dos plazas. Una plaza a designar de inmediato y otra para las futuras concesiones del año próximo. ¿Veremos un casino en la costa y otro en la montaña?

Jaime Sureda Prat

REPLICA A UNA CARTA SOBRE LAS PINTADAS

En el n.º 17 de 9 PAÍS se publicaba una carta, firmada por "Un ciutadà que respecta els altres", protestando por las pintadas que por diversos motivos se han venido haciendo últimamente en las calles de Figueres.

Aunque no estoy de acuerdo con el firmante de la carta, en cuanto al contenido general —sobre todo por las elucubraciones casi policíacas que hace del origen de las pintadas, llegando a decir que las personas que las hacen cobran de alguien—, desde luego soy de la opinión que las paredes no deben mancharse.

Pero lo que no puede aceptarse de la referida carta es la confusión, quizá malintencionada, que pretende crear su autor al mezclar las pintadas con la democracia. La libertad de la democracia, señor mío, no facilita las pintadas, entre otras cosas porque éstas se venían practicando con mayor asiduidad en plena dictadura.

Utilizar el nombre de la democracia, o quejarse en nombre de la democracia por unas paredes sucias o sucí-

simas, me parece absolutamente impropcedente.

C. V. (Figueres)

SUBNORMALES

Hace aproximadamente un mes leí en 9 PAÍS una carta y un artículo sobre los subnormales. La carta hablaba del subnormal ante la sociedad y me pareció bastante acertado. Se notaba que el remitente sentía el tema profundamente. Merece ser oído. Pero será indispensable la existencia de colegios en Figueres, a fin de que los minusválidos puedan ponerse a la altura de los demás. Será un bien para ellos y también para la sociedad. Y para esta última, además, un ineludible deber.

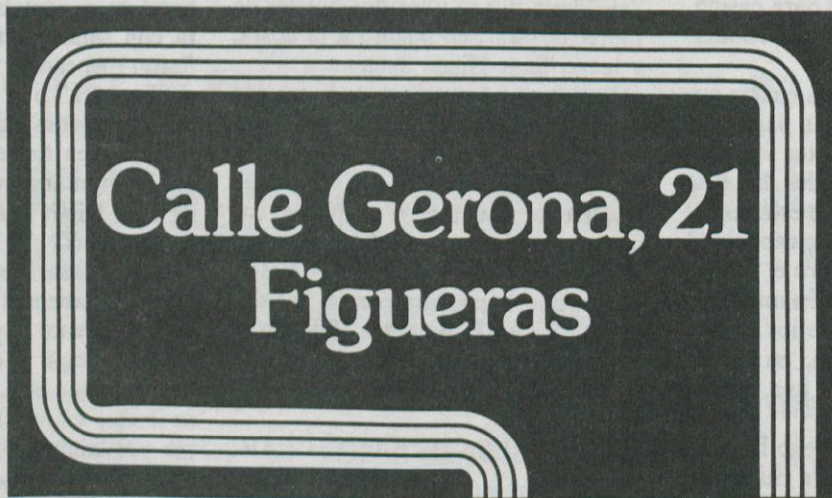
En cuanto al artículo "Somriures trencats", lo encuentro interesante y un tanto prometedor. Pero creo que el escritor buscaba un apoyo que no va a encontrar, a menos que la nueva política española cambie radicalmente al tratar este tema.

Se habla allí de una escuela en nuestra ciudad. Pero yo la considero muy "familiar". Considero que cuatro señoritas, que hacen mucho, no pue-

den solucionar el problema. Si bien es verdad que han demostrado que el subnormal pertenece y puede reintegrarse a la sociedad. Y hemos visto a muchos de los niños allí educados portarse luego entre sus semejantes con normalidad. Me han parecido muchachos maravillosos. Creo, sin embargo, que esta escuela debería convertirse en una institución como, por ejemplo, San Juan de Dios. Para ello se requeriría la ayuda desde la misma Junta hasta la Administración, pasando por los padres de familia en su interés para llevar a sus hijos allí. Tengo noticias sobre una ampliación de este centro. ¿Será verdad? Si es así yo indico la necesidad de dotarlo de talleres, zona de deportes, gimnasio. Tengo entendido que la profesora de gimnasia es una gran persona y que ha hecho auténticas maravillas. Pero como antes apuntaba el trabajo es mucho para ella sola y para las otras en sus respectivas tareas. En fin, creo que con el empuje de todos podríamos hacer cosas totalmente estupendas, pues soy de los convencidos de que con unión todo se logra.

Un amigo de los subnormales (Figueres)

Una nueva dirección que ya está de moda.

DESCAMPS Albert Berta

Ropa de casa • style primrose bordier

La Festa Major, a debat

Reportatges, entrevistes i comentaris d'Àngel Quintana i Miquel Riera

Fotografies de Gabriel Bosch i Joan Reynés

Aquest any, com cada poble, com cada ciutat d'arreu de Catalunya, la vila de Torroella de Montgrí celebra la seva Festa Major. Ara fa tres anys, d'una Festa Major sense ball, amb poques sardanes, es va passar, gràcies a l'embranchida d'uns quants homes, a una de debò. Espectacle i ball cada nit, sardanes..., omplien el programa de l'any 1975. L'any passat, i com que les coses havien anat bé l'any abans, s'hi va tornar, amb èxit considerable, malgrat el mal temps.

Enguany s'ha volgut repetir, i els companys de la Comissió de Festes han tornat a emprendre l'organització d'una festa major com cal, en la qual participi tot el poble.

Nosaltres creiem que una cosa d'aquest tipus s'ha de dur a debat. Per aquest motiu, hem convidat unes quantes persones a parlar sobre el tema. Perquè les opinions siguin més variades, han assistit al debat gent procedent de diverses entitats i grups: Joan Surroca, president del Casal del Montgrí; Josep Puig, un dels promotors de la comissió de festes; Joan Sullastres, també de la comissió; Lluís Grau, de la Colla 69, i Jordi Plaja, que ha participat en el debat com a jove.

L'ÈXIT DE LA FESTA

—9 PAÍS: *En primer lloc, examinem el programa de la Festa Major d'enguany. Què en penseu?*

—Puig: La Festa gairebé es presenta com dos anys enrera. Una festa perquè el poble respiri, i esperem que aquest any faci bon temps. Crec que hi ha espectacles de tota classe i per a tothom.

—Sullastres: Potser és massa igual als altres anys. Podria ser més diferent, però com que, encara que hi vagi jovent, els abonaments els sol fer la gent gran, aquesta és la que es mira

de complaure, malgrat que el jovent s'estimi més una altra mena d'espectacles.

—Grau: S'ha de partir de no fer el mateix de cada any: sardanes a la tarda i espectacle a la nit. S'ha de variar més, per exemple, organitzar un concert, fer teatre al vespre...

—9 PAÍS: *Però a què creieu que es deu l'èxit que té cada any la Festa Major de Torroella?*

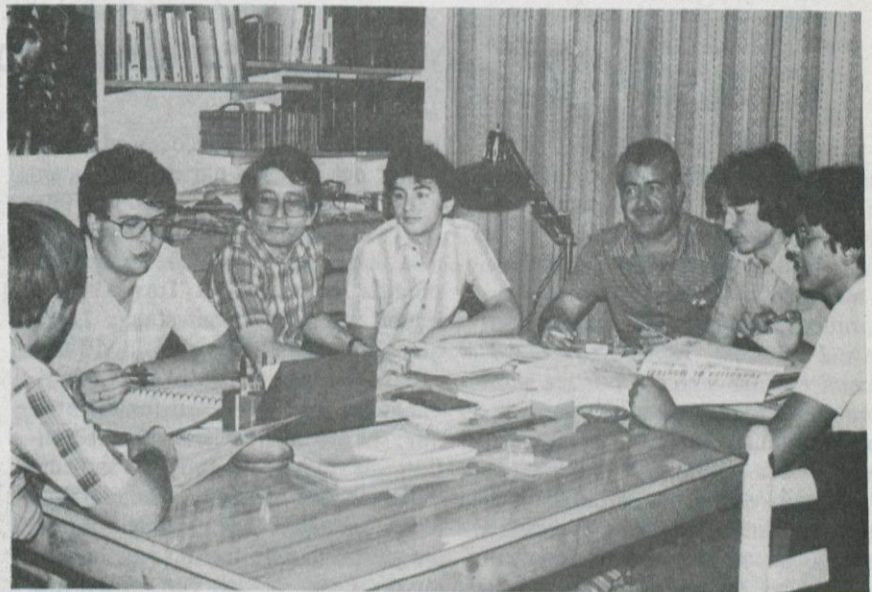
—Puig: La Festa de Torroella es pot fer perquè la gent respon i agafa

ma reuneix les dues coses que ha de reunir una festa major: tot primer, que sigui una festa, uns dies d'esbarjo, i, en segon lloc, que agermani la gent.

MANCA D'ACTES CULTURALS, MALGRAT TOT

—9 PAÍS: *No trobeu una certa manca d'actes culturals dintre el programa de la Festa?*

—Plaja: És evident.

Un moment de l'animat debat. Àngel Quintana i Miquel Riera, en nom de 9 PAÍS, pregunten; els altres, donen llurs respostes i opinions més variades.

un abonament familiar amb cinc entrades per a tots els espectacles. Si la gent no hi col·laborés no es podria fer. Cal destacar també la col·laboració de l'Ajuntament, que patrocina la Festa.

—Surroca: Com a president del Casal i persona independent de la Comissió, m'agradaria felicitar-la perquè fa tres anys la Festa era morta i ningú no creia que hi hagués possibilitats d'aixecar-la. En canvi, la Comissió ha demostrat que es pot fer, i el programa

—Puig: És una de les tantes coses que, amb la marxa del temps, s'aniran arreglant. Això també passarà amb les altres coses. Les que no siguin del gust del poble es trauran i se n'hi posaran de noves. L'experiència és la que ho ha de resoldre.

—Sullastres: A la Comissió de Festes, s'hi podrien integrar altres entitats i organitzar actes segons el seu àmbit de treball. Potser és l'única cosa que es troba a faltar el programa.

(passa a la pàg. següent)

(ve de la pàg. anterior)

—Grau: No és pas que en faltin tants, tampoc. Es fan exposicions, per exemple.

—Plaja: Sempre se n'han fet, d'exposicions. Seria millor fer una obra de teatre, en comptes de tocar tantes sardanes.

—Puig: Però hem de pensar que els abonaments no cobreixen tot el presupost i s'han de fer coses que cridin l'atenció, que facin impacte. El teatre, potser, seria per a una minoria selecta.

—Plaja: Naturalment, falta cultura.

—Puig: No és que falti cultura, el poble allò que vol són coses populars.

—Plaja: Però jo continuo dient que

es podria suprimir alguna ballada de sardanes de la tarda i fer alguna altra cosa: teatre...

—Sullastres: Però aquest any, que no fem res a la tarda, no hi ha necessitat de suprimir les sardanes.

—Surroca: Hem de tenir en compte que la Festa ha de ser festa, hi ha d'haver alegria. Llavors, si per cultura entenem actes minoritaris, crec que hem de dir que no, i decantar-nos per la cultura popular. Aquest any podríem incloure-hi l'elecció de la pubilla, que no s'ha de basar en el consumisme, ans n'ha de fer un model de feminisme català. En resum, la cultura de la Festa Major hauria de basar-se en els mateixos actes de la Festa. Passant ara a un altre tema, crec que s'hauria de fer una enquesta molt simple que fos repartida entre els abonats i se'n poguessin treure unes línies generals de cara a organitzar la Festa cada any més bé.

UNA COMISSIÓ DE FESTES OBERTA A TOTHOM

—9 PAÏS: Una última pregunta. Qui integra la Comissió de Festes?

—Puig: A la Comissió hi ha membres de tot el poble. Hi pot entrar tothom qui vulgui.

—Surroca: Si em permeteu, per acabar, vull dir una cosa. Cal que recolzem el que es faci per la Festa Major. Les crítiques són positives, però s'han d'exposar obertament. Hem d'aprendre a participar, a fer que les coses surtin, encara que no siguin perfectes, i a modificar-les. Quan es fa la festa s'agermana la gent, i això és el que importa.

Amb aquestes paraules de Joan Surroca acabem aquest interessant debat. Esperem que cadascú en tregui les seves conclusions i que l'any que ve poguem tenir una festa major encara millor.

Malgrat tot, el Ter continua contaminat

Recentment, s'ha celebrat l'aniversari de la manifestació de Torroella en contra de l'emmetzinament del riu Ter. Aquesta manifestació, que va ésser en certa manera l'inici d'una forta campanya ecologista per las comarques gironines, reuni vora de quatre mil persones. Aleshores, ens trobàvem en una situació política molt greu. A Girona teníem per governador l'impopular Armando Murga, que amb la seva política de prohibicions s'havia convertit en un veritable hereu del franquisme. Per altra part, encara no feia un any que havíem sortit d'una llarga dictadura. A Girona hi havia de president de la Diputació el Sr. Xuclà —encara hi és—, veritable advocat de l'empresa Torras Hos-

tench, S. A., principal focus emmetzinador del Ter. Els partits polítics encara no eren reconeguts com a tals. S'estava encetant tot just el camí cap a la democràcia. En aquesta situació política, es produïa a Torroella una importantíssima manifestació. L'èxit que obtingué la convocatòria, deixant a part la protesta contra la contaminació del Ter, fou degut fonamentalment al recolzament dels partits polítics, als quals en aquells moments d'inestabilitat política interessava fer-se conèixer del poble. Arran d'aquesta manifestació sorgí la Comissió Defensa del Ter, organisme que ha promogut, en un any, una forta campanya de conscienciació del problema.

GRAN TASCA DE LA COMISSIÓ

Ara, després d'un any de treball, del que la Comissió Defensa del Ter va donar comptes la setmana passada a la Diada de conscienciació i reivindicació del patrimoni natural de les comarques gironines, examinarem les principals campanyes que ha portat a terme. La comissió, després de la manifestació, va iniciar una forta campanya de premsa, per tal de fer arribar a com més gent millor la problemàtica del Ter. Tots els diaris i revistes de l'Estat espanyol parlaren del problema. La Comissió emprengué llavors un detallat treball tècnic amb l'ajuda de científics especialitzats, per tal de detectar les principals causes de la contaminació, del qual es despenia que els principals focus contaminants eren l'empresa Torras Hostench, S. A., i les nombroses deixalles llençades al riu a causa de l'inadequat equipament sanitari d'aigües residuals de Banyoles i Girona. Tot seguit, la Comissió Defensa del Ter participà a nombroses xerrades i ponències de caire ecologista —destaquem-ne la important intervenció en el Debat Costa Brava— i a les jornades finals de la campanya "Salvem

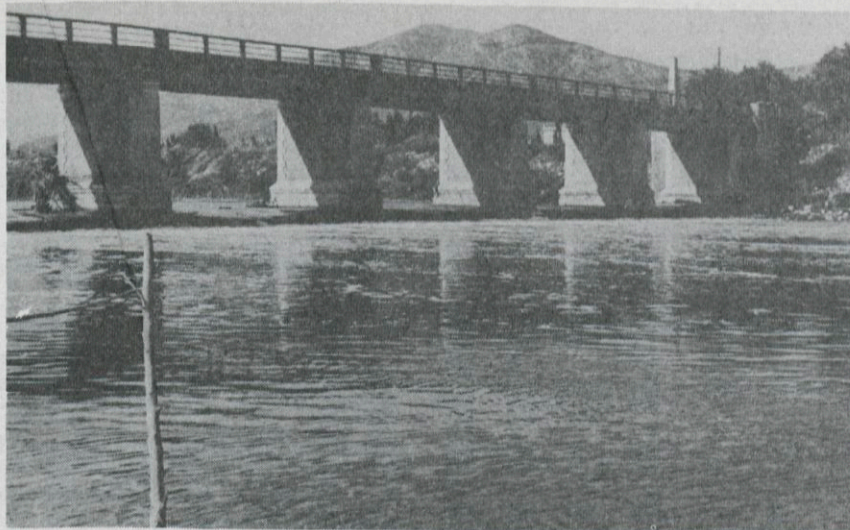
JUAN PUIG GARCIA

Gas-Oil A.S. 4309

Gasolina Super A.S. 194

TORROELLA DE MONTGRI

Catalunya per la democràcia" convocada per l'Assemblea de Catalunya. A les escoles, la Comissió promogué la sensibilització dels infants —recordem la interessant exposició de murals feta per la mainada que es va celebrar a Torroella i en la qual es podien llegir coses com "Xuclà dimissió"—. També a Torroella tingueren lloc diferents debats amb la intervenció de destacades figures en el camp

de l'ecologia —recordem la taula rodona celebrada el mes d'abril en què es va demanar públicament la dimissió de Murga i de Xuclà.

Ara recentment, i després d'un any d'importants treballs, s'ha celebrat una diada a Torroella que passarà a la història, i de la qual tota la premsa s'ha fet ressò. En el curs d'aquesta diada, s'ha produït per primera vegada un enfrontament públic entre

ecologistes i polítics, molt interessant.

UNA LLUITA QUE ENCARA NO S'HA ACABAT

Però, quina és la situació actual del problema del Ter? Aquest problema ha sofert l'evolució corresponent a la política del nostre país. Armando Murga ja ha plegat com a governador de Girona. I el nou governador, Sr. Mesa, als pocs dies d'ocupar el càrrec ja s'ha interessat pel Ter. El 8 d'agost tingué una reunió amb la Comissió, en la qual prometé ajudar tant com pogués, així com iniciar un procés de sanejament de les aigües del riu. La Torras Hostench parlà de la instal·lació d'una depuradora, encara que no se sap del cert. Però, en canvi, Xuclà, que no ha escoltat el clam popular de dimissió, continua a la Diputació de Girona. I el riu Ter continua contaminat, mentre la lluita per salvar-lo tira endavant. Com diuen els membres de la Comissió Defensa del Ter, "esperem que l'any que ve poguem celebrar a Torroella una festa amb motiu que les aigües del TER baixen netes".

L'urbanisme: un problema greu

Un dels problemes que actualment preocupa més els ajuntaments de pobles i ciutats és el de l'urbanisme. A Torroella de Montgrí és un dels més greus. Abans de parlar-ne, però, donarem compte de les característiques principals del municipi de Torroella.

El terme municipal limita al nord amb l'Escala i Belcaire, al sud amb Pals, a l'est amb el mar i a l'oest amb el poble d'Ullà. Dins aquesta vasta extensió és inclòs tot el massís del Montgrí, així com uns quants nuclis de població allunyats del centre de la vila: els veïnats de la Bolleria i de Sobrestany i el poble mariner i turístic de l'Estartit. Aquesta zona pateix una gran quantitat de problemes urbanístics i de planificació del territori.

"PLAN GENERAL DE URBANISMO"

Quan a gairebé cap poble no tenien "Plan General de Urbanismo", a To-

orroella, tot primer l'Ajuntament, i després la "Comisión Provincial de Urbanismo", aprovaven el "Plan General de Urbanismo" de Torroella. Això, l'any 1965, en els millors temps del franquisme. Aquest "Plan", evidentment antipopular, necessita una revisió a fons. Es va fer a l'empar de l'antiga "Ley del Suelo" del 1957, i, doncs, no compleix els principals objectius de l'urbanisme modern, com és ara afavorir el millorament de la qualitat de la vida. Heus ací el "Plan General" que regula la vida urbanística de Torroella.

"PLANES PARCIALES DE ORDENACIÓN"

Dins el terme municipal hi ha encara una sèrie de "Planes Parciales de Ordenación", la majoria a la zona turística de l'Estartit. Sembla que algunes de les urbanitzacions que s'hi troben s'han dut a terme sense la prèvia

aprovació del "P.P.O." corresponent. La major part d'aquestes urbanitzacions tenen, a més, uns plànols que no coincideixen amb la realitat. I gairebé mai no respecten els vials necessaris —ja no parlem de les places— i encara menys vegades els percentatges d'espais verds, que haurien d'ésser, si més no, del deu per cent.

Fiquem-nos ara dins la pròpia vila de Torroella. Cal que hi distingim entre el centre urbà i la perifèria. Al centre, el "P.G.U." va determinar una altura màxima d'edificació de dotze metres (quatre plantes), i el seu voltant, de divuit metres (sis plantes). A la perifèria, en canvi, no ha dominat altre criteri que el dels constructors, els quals, en no haver-hi un "P.P.O." previ, s'han assessorat en els seus propis tècnics. Al centre de la vila, encara, s'hi ha fet un edifici que depassa llargament les fites màximes d'edificació. I, per postres, actualment és en projecte la construcció, dins la

(passa a la pàg. següent)

mateixa plaça, d'un altre edifici de les mateixes dimensions.

CREIXEMENT INCONTROLAT

Un altre dels problemes que afecten l'urbanisme de Torroella és l'allar-

gament o l'obertura de carrers nous, tema que va ocasionar fortes polèmiques en el debat d'urbanisme organitzat pel Casal del Montgrí.

En aquest debat, es va parlar tam-

bé, cal remarcar-ho, de la conveniència de fixar uns límits a l'edificació en el massís del Montgrí. I es va denunciar la manca d'una adequada zona de solars per a ús industrial, la qual, en principi, havia estat previst de radicar-la on ara hi ha la fàbrica de l'Emplater.

En conclusió, podem dir que, en matèria d'urbanisme, com en altres camps, s'ha portat una política de creixement incontrolat i de "desarrollismo", que s'ha manifestat per mitjà d'una actitud de tolerància gairebé total i fins i tot, de vegades, de veritable aliança entre els organismes oficials i els interessos privats, cosa que creiem que s'ha d'acabar immediatament.

El Casal del Montgrí, una entitat de pes

Entrevista amb el seu president, Joan Surroca

Quan es parla de Torroella no es pot oblidar de cap manera el nom d'una associació molt íntimament lligada a la seva història més recent: el Casal del Montgrí. Fundada per una colla de torroellencs ara farà tres anys, ha promogut a Torroella una inquietud cultural envejada per moltes altres viles. A més d'això, s'ha preocupat per problemes que afecten Torroella tant directament com indirectament, com és el cas de la contaminació del Ter, el Debat Costa Brava, etc.

ACTIVITATS

Anem a trobar a Joan Surroca, president del Casal i home molt conegut per la tasca que ha desenvolupat a Torroella. Parlem amb ell dels inicis del Casal.

—Joan, com es va iniciar el Casal del Montgrí?

—La prehistòria del Casal comença aproximadament fa catorze anys, quan uns nois vàrem veure la necessitat de fer alguna cosa davant l'apatia general. En lloc de muntar una

gran estructura, vàrem començar ben modestament: organitzàrem sessions de cine-fòrum, conferències, etc. Un cop format un equip de gent disposada a treballar, vàrem emprendre activitats de més volum, fins que ens trobàrem amb la necessitat de legalitzar-nos. Aleshores, creàrem l'associació, ara fa uns tres anys.

—Quina és la tasca principal del Casal del Montgrí?

—Els fins principals de l'associació són els detallats en el estatuts, és a dir, en resum, promoure activitats de tipus artístic, cultural i recreatiu. Ara bé, com tantes altres entitats, pel bé del país, hem hagut de fer una feina

Rellotgeria-Joieria
Horlogerie-Bijouterie

Germans R A D R E S A , S. A.
Servei tècnic de reparacions
Tel. 75 80 90, J. Antonio, 40
Torroella de Montgrí

Exclusivas
ORIENT
NIVADA
LONGINES
AQUASTAR
HELVETIA

Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana

de suplència mentre no eren legalitzats altres grups de contingut més polític.

—*Parla'ns de les activitats que ha anat desenvolupant el Casal.*

—Des que funciona, s'hi han realitzat activitats de tot tipus: debats, concerts, conferències, exposicions, jornades de germanor, etc. Cal assenyalar, també, que cada dos mesos traiem un butlletí informatiu.

EL CASAL I LA POLÍTICA

—*Al Casal se li ha retret algunes vegades que feia política. Té algun punt de veritat aquesta afirmació?*

—Tot és política. Si conscienciar-nos i ajudar-nos mútuament a esdevenir més persones, més humans, és política, nosaltres hem fet política. A aquells que, pels seus interessos,

de les nostres institucions nacionals catalanes, comporta també una tensió. Hem promocionat, encara, diverses campanyes per a la salvaguarda dels nostre patrimoni artístic, cultural i natural, com ara la convocatòria de la multitudinària manifestació per a salvar el Ter, d'altres per a preservar el Montgrí, d'altres per a realçar l'arquitectura històrica de la vila. Com volem que no es digui que el Casal fa política?

TREBALL EN EQUIP

—*Aquesta activitat és molt superior a la d'altres pobles de més habitants. A què creus que és degut tot això?*

—Penso que és perquè s'ha après a treballar en equip. Es pot dir amb veu alta que Torroella ha deixat definitivament l'esperit de campanar o de capelleta. A les juntes del Casal, que resten obertes a tothom, fa goig de veure com cadascú hi posa el coll, no solament els membres de la junta, sinó molts de socis, els quals porten una activitat creadora impressionant. Un exemple del que dic el tenim en el president anterior de l'entitat, en Joan Radressa i Casanovas, que continua al peu del canó com sempre. Així, les possibilitats es multipliquen.

—*Quina relació té el Casal amb les altres entitats de la vila?*

—Del tot positiva. Es va aconseguir de coordinar totes les activitats, a fi d'evitar duplicitats o que s'esdevinguin dos actes el mateix dia i a la mateixa hora. Cada entitat es limita als seus fins específics i així la cosa rutlla bé.

“NO ÉS UN CASAL DE MINORIES...”

—*Alguns cops s'ha parlat d'un Casal de minories. Es veritat això?*

—Rotundament, no. Aquesta interpretació té uns fonaments, però la història del Casal va desmentint-la. En primer lloc, quan es va legalitzar el Casal fa tres anys la situació política

no era la d'ara, i això féu que nasqués amb un nombre de socis molt limitat. Aquesta va ésser la primera fase del Casal. Ara ens trobem ja dins la segona etapa, amb un augment considerable de socis que garanteix un pluralisme ben interessant. Ara bé, al Casal li manca camí per córrer. Actualment, la paradoxa és que som un Casal sense casa. No tenim locals. Aquest fet redueix les possibilitats d'expansió i de portar a terme activitats que facin del Casal la veritable casa del poble. Sóc optimista i crec que Torroella no trigarà gaire a gaudir d'uns bons locals. En segon lloc, cal dir que el Casal té unes seccions eminentment populars: Foment de la Sardana (550 socis), Cine-Club (200 socis), Grup de muntanya (150 socis), etc. El president de cada secció és vocal de la Junta del Casal, i cada una d'elles gaudeix d'autonomia total. Naturalment, queden estrictament per al Casal unes activitats no tan massives. En tercer lloc, ja he dit que les sessions de la junta del Casal són obertes i qualsevol suggeriment és sempre ben acollit i portat a la pràctica. Després del que he dit, em sembla que queda clar que el Casal no és de minories.

—*Parla'ns, per acabar, de les activitats que organitzareu properament.*

—A més de la participació en algun acte de la Festa Major, el vinent mes de setembre, tenim projectada una Diada en recordança de Joan Alsina, el capellà fill de Castelló d'Empúries assassinat a Xilè pels botxins a les ordres de Pinochet, i un concert a càrrec d'una coral polaca. Ja tenim programats els actes per al 10 de setembre a Torroella, i els autobusos per anar a Barcelona l'onze de setembre amb motiu de la Diada Nacional. I a finals d'aquest mateix mes, una conferència informativa sobre les properes eleccions municipals, la projecció de diapositives comentades sobre Torroella...

El Casal és, doncs, una entitat que hem d'ajudar, car fa una tasca molt important, com moltes associacions arreu de Catalunya convé potenciar que facin.

Joan Surroca

tractaven les persones com bens d'un ramat, les entitats com els convenien. El que sí és cert és que la Junta del Casal sempre ha procurat portar a terme solament actes unitaris i mantenir-se independent de qualsevol línia política concreta o grup de pressió. Allò que el Casal no pot ni vol ésser és una entitat neutra. La intenció de fer que totes les activitats tinguin un sentit i que Torroella sigui millor, comporta inevitablement un enfrontament amb els qui posen els seus interessos particulars o de petit grup per damunt dels de la comunitat del poble. A més, nosaltres no creiem en la cultueta, ans procurem promocionar la veritable cultura popular, i això ens porta conflictes. Mantenir un just sentit crític respecte a tots els esdeveniments vilatans i estar a l'aguait per tal d'ajudar a la recuperació definitiva

Artesania del vestir VIDAL

C/ d'Ulla, 8

TORROELLA DE MONTGRÍ

Situación de los equipos de fútbol de la villa

Celebración del "Primer Trofeu Festa Major"

No podía faltar en estas páginas dedicadas a Torroella un resumen de lo que es el fútbol en esta villa, de cara al ya muy próximo debut liguero.

EL MISMO ENTRENADOR

El mismo equipo hace ya quince días que comenzó los entrenamientos al mando del mismo "mister" que la temporada anterior, Narcís Samsó, que si bien por diversas causas, especialmente las lesiones, no dejó al equipo donde se esperaba, sí ha obtenido la conformidad de jugadores y aficionados.

Para la próxima temporada, con jugadores en su mayoría de la villa, se espera ofrecer buenos encuentros y alcanzar una clasificación entre los primeros del grupo. La U.D. Torroella, como casi todos los pequeños equipos es muy débil económicamente y aunque todos los jugadores son *amateurs*, los gastos de los cuatro equipos que el Club dispone son cuantiosos y la junta directiva tiene que hacer grandes esfuerzos para salir adelante.

JUVENILES E INFANTILES

En lo que se refiere al equipo juvenil, que tan buen papel hizo la temporada pasada, también se dispone a comenzar la próxima con muchas ganas e ilusiones, entrenando fuerte al mando de Miquel Quintana, que ya lleva varios años con ellos. Este grupo da buenos resultados ya que cada año pasan al primer equipo algunos jugadores, por lo cual el fútbol torroellenense siempre está en alza.

En cuanto a los alevines e infantiles, después de la mediocre campaña anterior, se ha contratado para enseñarlos y formarlos a Juan Moreno, quien ya asiste los martes y jueves a treinta y tantos muchachos, ayudado por el jugador del Club, Joan Bodro. En Moreno hay puestas muchas esperanzas.

CELEBRACIÓN DE ALGUNOS PARTIDOS

Se han celebrado ya algunos encuentros con resultados no muy hala-

guños, por no disponer todavía de la plantilla completa. En Bàscara se perdió por 2-1, en L'Escala se perdió por 1-0 de penalti, en un bonito nocturno.

Para presentar la plantilla se ha previsto un encuentro amistoso con el F.C. Barcelona de 3.ª División, donde ya se podrán hacer pronósticos del futuro equipo. También hay previsto un desplazamiento a Pals. El 4 de septiembre se jugará el primer encuentro de la temporada, recibiendo en Torroella de Montgrí la visita del F.C. Peralada. Así comenzará aquí el campeonato liguero de 2.ª Regional.

Los Juveniles también acudieron al "Primer Trofeo Villa de L'Escala", enfrentándose al C.F. Flaçà, perdiendo por 3-0. Al día siguiente se enfrentaron con L'Armentera, ganando por 2-0.

Para la *Festa Major* de Torroella de Montgrí el equipo local se enfrentará en un torneo con los de L'Escala, Sant Pere Pescador y L'Armentera.

Programa de la Festa Major de Torroella de Montgrí 1977

Dimecres, dia 24 d'agost

Tarda, a les 7, a la Plaça de la Vila: Inici de la Festa Major, amb cercavila per les "majorettes" del Casino de Figueres. A les 8, audició de sardanes, i a les 9, Pregó de la Festa a càrrec de l'il·lustre escriptor, Jaume Miravittles.

Dijous, dia 25

Matí, a les 12, sardanes. Tarda, a les 5 i a les 7, sardanes. Nit, al Camp d'Esports, a les 10,30, sardanes; a les 12, gran ball-espectacle. Orquestra Caravana i conjunt Genions.

Divendres, dia 26

Tarda, a les 5 i a les 7, sardanes; a les 6, festival infantil, amb La Mu-

lassa i Xesco Boix. A les 10,30 del vespre, sardanes al Camp d'Esports, i a les 12 ball-espectacle, amb l'orquestra Maravella i Santi Sans.

Dissabte, dia 27

Tarda, a les 5 i a les 7, sardanes. A les 10,30 del vespre, al Camp d'Esports, sardanes, i a les 12 ball-espectacle, amb l'orquestra Montgrins i La Trinca.

Diumenge, dia 28

Tarda, a les 5, sardanes; a les 7, al Passeig de l'Església, recital de cançó amb Coses. A les 10,30 i a les 11,30, al Camp d'Esports, sardanes i gran ball-espectacle, amb Ruddy Ventura y el seu conjunt i Núria Feliu.

6 x 9

Por BY SENS

UN DESPISTE

Si me lo cuentan, no sé si me lo creería. Porque es difícil. La ventaja está en que no me lo contaron. Estoy encerrado con la verdad desnuda. Es un destape a la totalidad. Si la quiero cubrir con alguna justificación, me lío. Así que, la cuento, y entre todos será mucho más llevadera...

15 de agosto de 1977. Sencillamente se me acercó, con una expresión un tanto preocupada:

—Què passa, avui?
 —Què vol dir?
 —He anat a dos o tres llocs, i tot és tancat. Pràcticament, la ciutat es troba paralizada, no es veu gent...
 —Però... (En este punto dudé de si se trataba de un chiste muy bien llevado o, simplemente, que a uno le toman el pelo a las diez de la mañana). Però... Avui és festa.

—Festa? Quina festa?
 —Doncs..., l'Assumpció. Tots els calendaris "marquen" vermell...

Fa setmanes que la gent veia que s'atancava... (Yo iba hablando mecánicamente, a lo que salía, para lograr situarme con una brizna de lógica).

—Ah! Ni idea... Com que no seguim las festes, ni idea...

(Iba a decir algo, pero es que no me salía)

—Miri: anava caminant i pensava...
 "Bo! ja deu haver-hi una vaga gene-

ral". Quin despiste...!
 (Y acabamos riéndonos los dos, con ganas. Francamente con ganas. Porque, ¿qué iba uno a hacer, si no?)

* * *

LAS PREGUNTAS DEL SEÑOR C.

El señor C., claro, se leyó la entrevista que publicamos con el presidente de la Asociación de Vecinos de la calle Peralada de Figueres. Y estuvo subrayando, sobre las ideas del presidente para resolver los problemas que tienen planteados sobre la circulación, aquella que se refiere a cambiar el sentido de circulación de la calle Muralla.

—¿Recuerda? Lo comentaba con usted la pasada semana. Decir que hay que cambiar el sentido de circulación en la calle de la Muralla, es no pensar en lo mucho que complicaría, todavía, la circulación por la Rambla. Lo repito: son muchísimos los vehículos que, procedentes de la zona baja de la calle Peralada, se desvían hacia la calle Muralla. Es una acción en beneficio del propio conductor, naturalmente, pero al hacerlo evita más atascos en la Rambla. Está claro. Imaginemos por un momento que la circulación queda situada en un solo sentido hacia la Rambla. ¿Soluciona algo esta variación o la complica más?

—Mire, señor C., a mí me parece bien su opinión. Pero es que tampoco se la puedo discutir. Parto de la base de que usted tiene mucha experiencia sobre el tema...

Bueno, pero es que hay más. ¿Dónde aparcan ahora sus vehículos los vecinos de ese tramo transformado de la calle Peralada? Cerca quedan únicamente "libres" la calle Muralla y la plaza Industria, dejando aparte la plaza del Ayuntamiento. Pregunta: los vecinos de todos estos lugares, ¿pueden estacionar ahora sus coches como antes de la reforma? Más preguntas: ¿Quiénes se beneficiarán al adecentar como zonas peatonales las calles transitables, o prohibiendo en ellas el estacionamiento de vehículos? y ¿quiénes salen perjudicados?

—Preguntemos, hombre, preguntemos...

Diafragma del 9

Un auto-gol

Cuando el equipo -sobre todo el de casa- se marca un auto-gol, resulta decepcionante y el campo se desinfla. Momentáneamente, el perfil cabizbajo del autor es la estampa de la derrota. El jugador, en ese lapsus, quisiera materialmente desaparecer. Pero en nuestro auto-gol, expresivamente exacto, con coche incluido, no sucede así. El campo, muy ampurdanés, conserva su irregularidad y el "césped" es totalmente natural, sin cuidados ni nada. Fue una genialidad del fotógrafo que quiso reunir, tal vez, a los símbolos de una época y en una acción coordinada: el automóvil le marca un gol al fútbol. El campo es mucho más interesante que los de verdad. Más sugerente, más artístico, más poético. Y este lo tiene que ser de necesidad porque, encima, el conductor que marca el gol es el excelente pintor Josep Ministral. Pura anécdota. Pero cómo cuaja...

B.
 (Foto: De Soto)

El pan

Cada vez que el pan se hace noticia, vuelven a mi mente los años de la desgraciada postguerra y yo era un niño que me asombraba cuando en casa entraba pan de verdad. Porque lo que nos daba el racionamiento era otra cosa. No recuerdo si era algo hecho con harina de maíz o quién sabe qué. Pero era malo y además escaso. Y el bueno, al comprarlo a precio de metal precioso, lo veíamos algún que otro domingo. Algo así como los dulces de hoy.

Decían entonces las gentes del barrio que los panaderos, además de amasar pan blanco clandestino, amasaban también un buen —o mal— dinero. Y a mí se me antojaba que aquellos bloques de pisos que decían eran propiedad de esos industriales eran como catedrales elevadas para el culto al diablo.

Ahora tenemos pan —aunque tardamos bastantes años en ver normalizada la situación— pero no es bueno. El que vive en la gran ciudad difícilmente come este primordial producto, tal como debería elaborarse. Casi me atrevería a afirmar que hay mucha gente joven que no lo ha comido nunca. En las capitales pequeñas, nosotros en el Empordà, sí tenemos ocasión de adquirir buenas piezas. Pero ésto es como el “peix de Roses” o la “redella de Girona”, cosa de minorías.

El pan que proviene de las grandes panificadoras, de esos “trust” que se han formado y de los que quién sabe si ahora se verán las entretelas, es francamente malo. Peor que el nuestro yo sólo conocí el sirio. Anduve por aquellas tierras y recuerdo que la primera vez que me senté a comer en un restaurante confundí el pan con la servilleta, o al revés.

Como no soy del oficio, no puedo explicar por qué hay tanta diferencia entre el bueno y el malo. ¡Pero, caramba, si la hay! Hay barras que no resisten ni la hora de la cena. Y las hay que no pasan del desayuno.

En Madrid se ha armado ahora el pitote. Para subir el precio se había disminuido el peso. En realidad, el peso de nuestro pan de cada día es sumamente misterioso. Piezas del mismo precio varían considerablemente en gramos, según las tahonas e incluso según los días.

La Administración, que no ha querido aceptar la política de los hechos consumados, ha reaccionado implacablemente contra los autores del fraude. Veremos cómo acaba la cosa. Lo que podríamos adivinar, sin embargo, es que, pese a todo, el pan subirá de precio. Y es de suponer que no será mejor. Y así, pellizco a pellizco, nos irán llenando el bolsillo de morados y hasta de “cardenales”.

Y a aguantar tocan. Como los productos del campo también están en línea ascendente, al fin no podremos decir ni aquello tan sobado de que “contigo pan y cebolla”.

J.

En parlar del teatre que es fa a la televisió s'ha de fer, en primer lloc, una distinció entre el teatre de “Prado del Rey” i el de “Miramar”.

Prado del Rey dedica de cada trenta nits, una al teatre: l'últim dilluns de cada mes “Los hombres de Harrelson” deixen la pantalla, perquè uns actors, sempre els mateixos, ens ofereixin un producte aigualit, mal realitzat, i de poques pretensions, que sembla fet per a cobrir l'expedient. Els autors, quan són de l'Estat (naturalment castellans, perquè el teatre de les nacionalitats no existeix per a la centralista TVE), no són de gaire categoria. Així, de les sis obres emeses des de principi d'any, tres eren d'autor estranger (Pirandello, Coward, Thomas) i tres les d'autors castellans (López Rubio, Alfonso Paso i Buero Vallejo), dels quals només l'últim, és de categoria.

Barcelona, ofereix cada setmana, també el dilluns, un sol programa, encara que porti dos títols que s'alternen: Lletres Catalanes i Taller de Comèdies. Des de l'1 de gener s'han emès 25 programes, dels quals només quatre són d'autors estrangers, però de provada categoria: Shakespeare, O. Wilde, Ionesco i Strinberg; els altres 21 són d'autors catalans: des de Russiñol, Iglèsias, Guimerà, passant per Joan Oliver o Espriu, fins a arribar als més joves: Xavier Romeu, Biel Mesquida, Ramon Gomis, etc... Tampoc no ha oblidat muntatges dels grups independents com l'“Àlias Serrallonga”, dels Joglars, o “Nocturn per a acordió” dels Dagoll-Dagom. Totes aquestes obres s'han fet amb una digna realització, i amb la participació dels principals actors de la nostra escena: Pau Garsaball, Núria Espert, Ovidi Montllor, Montserrat Carulla, Joan Oller, etc., i d'altres menys coneguts, però no pas de menys categoria.

Podem dir, doncs, que la manera que tenen de veure el teatre des de Barcelona, és molt diferent de la de Madrid. Malgrat els inconvenients, com els que citàvem en el número anterior, comuns a les dues emissores, el “Centro Regional de Cataluña” en té d'altres més accentuats: primerament, les dades anteriors són potser inexactes, perquè estan extretes de la programació setmanal del diari “Avui”, i subjectes, per tant, als canvis introduïts després per la TVE, en detriment de l'espai dramàtic, sobretot del català, perquè les causes d'aquests canvis solen ser retransmissions esportives o, en el cas dels dilluns festius, els programes fets des de l'emissora “central” a la tarda. Cal assenyalar també, que l'àrea on arriba no correspon a la realitat socio-cultural dels Països Catalans, perquè només s'emet per a “Cataluña y Baleares”. Després, l'hora d'emissió, cap a les cinc de la tarda, permet veure'l a ben poca gent; es repeteix a la nit, però per la segona cadena, amb la qual cosa es restringeix encara més l'àrea de recepció.

En l'aspecte artístic, remarcarem l'alt nivell dels actors, escollits amb la intenció d'oferir la màxima qualitat en les interpretacions i la qualitat global de les realitzacions, sobretot tenint en compte la manca de mitjans, tant econòmics com tècnics.

Finalment, s'ha de reconèixer el gran esforç dels encarregats de la programació catalana per oferir, als pocs telespectadors que poden gaudir-ne, el teatre del seu propi país, amb unes qualitats artístiques molt acceptables, i que bé es mereixen més atenció tant per part de la “casa central” com per part dels espectadors que ho poden fer.

Samsó Oliver

Els aiguamolls en la literatura (1)

Als admirables grups ecològics que lluiten, com poden, contra la destrucció de la terra.

Altres veus, especialitzades en temes científics i ecològics, han parlat dels perills que comporta la devastació dels aiguamolls: salinització de les aigües dolces, destrucció de la pesca, extinció d'una fauna i flora excepcionals, progressiva contaminació de les nostres platges, que aviat semblaran clavagueres. En aquesta secció dedicada a les lletres, cal parlar d'un altre caire: la desfeta d'un paisatge reflectit en les planes dels nostres millors poetes i prosistes. Molts poemes i narracions perderien, així, allò que és la seva justificació, *el correlat objectiu*.

Avui esmentaré la literatura catalana en vers sobre el tema, i especialment el poeta de l'Emporda *Carles Fages de Climent*. Concretament, els estanys de Castelló, amb la llegenda del *bruel* han donat naixença, entre d'altres, a tres interessants obres: el poema de Dàmas Calvet, el de Mossèn Cinto Verdaguier, dels quals ja he parlat de passada en articles anteriors, i la tragèdia en tres actes "El Bruel", del recordat *Carles Fages*.

El Bruel va ser publicat l'any 1928, a Barcelona, en les belles edicions de "La Revista". Hi ha una dedicatòria a la mare del poeta (un sonet excel·lent) i un pròleg del mateix autor; pròleg molt interessant perquè revela la intenció del poeta en escriure una obra de teatre en vers: no s'enganyava pas sobre les escasses possibilitats de representació, així com tampoc sobre l'arbitrarietat de la trama dramàtica; l'obra era un *homenatge als aiguamolls*: "el personatge central de l'obra, l'únic que ha estat volgudament entretingut per l'autor, que no és ningú i que ho és tot... aquest personatge és el paisatge.". Fins i tot el mateix nom del protagonista, Joncmari, és tret de la flora. Quant

a la llegenda del bruel, ens diu Fages: "Fóra el tornaveu de la mar espillant-se en les profunditats insondables dels aiguamolls llotosos? Però jo l'he sentit, el bruel. "Les referències al paisatge de llacuna són constants al llarg de l'obra: les postes de sol, els vents, els peixos, les plantes:

"Com cada tarda estava collint balca i cenissos i herbetes remeires, i vimets vincladissos ran mateix del salobre de la mar..."

Joncmari s'estima més els aiguamolls que les aventures i la fortuna que volen oferir-li: per no abandonar-los, escriu l'autor, "amb un crit de joia gairebé salvatge llença la dita bossa (plena d'or)", al fons de l'aigua. En canvi, els actuals possibles descendents de Joncmari per un grapat d'or s'avenen a la destrucció irreversible del país.

Tota l'acció de la tragèdia té lloc al bell mig de la badia de Roses: ho indica l'escriptor concretament, vora els aiguamolls de la Maçana, entre les desembocadures dels rius Muga i Fluvià: "a mitja escena, un gorg d'aigües mortes, amb una barca mig amagada pels joncars i cenissos. Al fons, la mar propera." El poeta, doncs, no pot pas ser més explícit. Molts empordanesos coneixen la figura i l'obra d'en Fages i àdhuc de vegades al mitifiquen. Es pot fer, a honor seu, una feina positiva: ajudar els qui lluiten per la conservació del "seu" i nostre paisatge; la destrucció dels aiguamolls, a més de tots els efectes més pràctics i biològics, seria també un insult a la memòria de l'excel·lent poeta de l'Empordà. Permeteu que acabi amb uns mots d'una carta del gran poeta *Salvador Espriu*, que em deia, parlant del paisatge de l'Empordà: "Salvin-lo, entre tots: ja sé que fan el que poden".

M.ª Àngels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9pais

Trimestral

Semestral

Anual

Nom

Adreça

Telèfon

Població

Forma de pagament

Presentació factura

3 mesos (13 n.^{os}) 250 ptes.

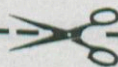
Gir postal

6 mesos (26 n.^{os}) 500 "

Taló bancari

12 mesos (52 n.^{os}) 1.000 "

Data i signatura

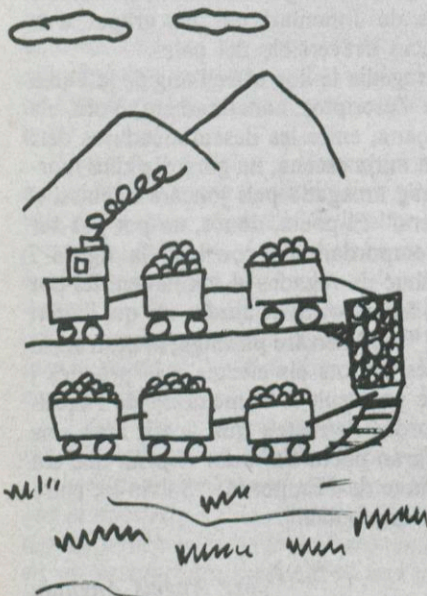
DE PORT-BOU A BARCELONA

Horario de trenes

Tren	CLASE	Nota	Port-Bou Sale	Llansó Sale	Figuera Llego	Flassó Llego	Gerona Llego	Caldas Llego	Mossón Mossos	Granollers Llego	Barña Llego
2128	Tranvia	(1)					5'15	5'30	5'44	6'29	7'05
2130	Tranvia	(1)					6'10	6'25	6'39	7'29	8'06
2112	Semid. ut.	(1)	5'50	6'—	6'21	6'49	7'09	7'24	7'38	8'10	8'40
476	Bar. Talgo	(2)	6'55		7'14		7'41				8'50
2116	Tranvia	(4)	7'10	7'22	7'43	8'25	8'44	8'59	9'12	9'54	10'33
2156/2755	Rápido ut.	(3)	7'40		7'59	8'15	8'28	8'41	8'53		9'50
124	Hisp Exp.		7'48	7'57	8'16	8'38	8'57	9'13	9'30	10'06	10'43
112/711	Valencia E.	(3)	8'—		8'29	8'51	9'10	9'26	9'42	10'18	10'53
2118	Semid. ut.	(1) (5)	8'10	8'22	8'42	9'09	9'29	9'44	9'58	10'43	11'13
152/751	Ráp. Talgo	(6)	10'—		10'19		10'48				12'09
102	Catal Exp	(1)	10'10	10'20	10'38	11'—	11'17	11'32	11'45	12'23	12'55
2120	Semidir.		11'15	11'23	11'42	12'05	12'23	12'40	12'54	13'39	14'16
2132	Tranvia						13'15	13'30	13'44	14'28	15'02
3102	Tranvia	(4) (8)	12'40	12'53	13'17	13'47	14'08	14'30	14'46		16'35
2102	Rápido ut.		13'45		14'04	14'19	14'32	14'44			15'54
1102	Omnibus	(1) (4)	14'10	14'24	14'47	15'14	15'35	15'56	16'11	17'02	17'50
3104	Tranvia	(8)	16'—	16'10	16'32	17'02	17'22	17'40	17'54		19'35
2122	Semid. ut.	(1) (5)	17'20	17'32	17'53	18'22	18'42	18'57	19'10	19'42	20'14
108/807	C. Brava E	(7)	18'50	19'—	19'18	19'40	19'57	20'12	20'27	21'05	21'42
2124	Tranvia	(1) (4)	19'15	19'27	19'48	20'18	20'49	21'04	21'18	22'01	22'39
70	Cat. Talgo		19'53				20'37				21'45
2192	Tranvia	(4)	20'25	20'35	20'56	21'24	21'44				
2104	Rápido ut.		21'20		21'39	21'54	22'07	22'20			23'30

DE BARCELONA A PORT-BOU - CERBERE

Tren	CLASE	Nota	Barña Sale	Mossón Mossos	Caldas Sale	Gerona Sale	Flassó Sale	Figuera Llego	Llansó Llego	Port-Bou Llego	Cerbère Llego
2191	Tranvia	(1)				6'15	6'35	7'02	7'25	7'38	7'45
2193	Tranvia	(1)				7'20	7'40	8'05	8'27	8'38	8'45
1101	Omnibus		5'15	6'50	7'07	7'34	7'55	8'25	8'49	9'04	9'25
2121	Tranvia		6'45	8'07	8'21	8'36					
2101	Tranvia R.		8'05		9'05	9'18	9'32	9'51		10'12	10'18
808/107	C. Brava E	(3)	8'39	9'30	9'44	9'59	10'15	10'40	11'—	11'10	11'18
2111	Tranvia	(1)	8'45	10'07	10'21	10'36	10'55	11'20	11'42	11'53	12'01
3103	Tranvia	(1) (4)	9'—	10'26	10'40	10'55	11'14	11'55	12'17	12'30	
73	Cat. Talgo		10'15			11'18				12'04	12'33
103	Rápido		10'19		11'36	11'50	12'05	12'26	12'44	12'53	13'—
3105	Tranvia	(1) (4)	10'45	12'26	12'40	12'58	13'17	13'43	14'05	14'17	14'25
2113	Tranvia		12'45	14'09	14'23	14'41	15'—	15'25	15'47	15'57	16'05
2115	Tranvia		14'15	15'39	15'52	16'09	16'28	16'54	17'16	17'28	
2103	Tranvia R.	(4)	15'30	16'43	16'55	17'10	17'26	17'46	18'03	18'12	18'19
101	Catal. Exp.		16'—	17'04	17'17	17'32	17'48	18'13	18'33	18'43	18'50
752/151	Ráp. Talgo	(5)	16'52			18'01		18'32		18'55	19'05
2117	Tranvia	(2)	17'15	18'39	18'53	19'11	19'30	19'55	20'17	20'29	20'35
712/111	Valencia E.	(6)	18'10	19'06	19'21	19'37	19'54	20'19		20'48	21'—
2756/2155	Rápido ut.	(6)	19'15	20'02	20'13	20'26	20'39	20'59		21'20	21'26
2119	Tranvia		19'15	20'39	20'53	21'10	21'29	21'54	22'17	22'27	
123	Hisp. Exp.		20'—	21'02	21'18	21'32	21'48	22'13	22'33	22'42	22'51
3107	Tranvia		20'—	21'26	21'39	21'53					
475	Bar. Talgo	(7)	21'—			22'04		22'31		22'53	23'22
2123	Tranvia		21'15	22'37	22'51	23'06					

NOTAS

DE PORT-BOU A BARCELONA

- (1) Enlace con líneas de Mataró.
- (2) Procede de París Austerlitz. No admite viajeros.
- (3) Destino Valencia término. Circula del 30-6 al 24-9 1977.
- (4) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
- (5) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero, del 1-6 al 30-9.
- (6) Destino Alicante término.
- (7) Destino Madrid Chamartín (Vía Caspe).
- (8) Vía Mataró.

— Todos los trenes, excepto Talgos, paran en Barña Clot. Los destinos Valencia término, Alicante término y Madrid Chamartín, efectúan su parada en Barcelona Paseo de Gracia.

DE BARCELONA A PORT-BOU

- (1) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero.
- (2) Parada fija en Playa de Garbet, apeadero del 1-6 al 30-9 1977.
- (3) Procede de Madrid Chamartín, Vía Caspe.
- (4) Vía Mataró.
- (5) Procede de Alicante, término.
- (6) Procede de Valencia, término. Circulan del 1-6 al 24-9 1977.
- (7) Destino París Austerlitz. Camas.

— Los trenes procedentes de Madrid Chamartín, Alicante término y Valencia término paran en Barcelona Paseo de Gracia.

Tren tranvia U.T. 2193, circulará días laborables.

tecni moto

Motos en todos cubicajes

Selección de marcas

Mantenimiento

nacionales y extranjeras

Asistencia Técnica

nuevas y de ocasión

Gran variedad accesorios

Alquiler

Máxima garantía en motos nuevas y de ocasión

C/. NORTE N.º 9 - TEL. 50 27 60

FIGUERAS

Aquests artistes

Carola: Una pintura ecològica

A "El Molí", la bella casa encantada del bosc de Vilanant, hi exposa la Carola, aquest sarment de vinya del Rin trasplantat a l'Empordà. La seva obra, d'un accentuat esperit pre-romàntic, ha anat agafant una immarcescible frescor. La frescor de l'aire que passa, subtil, vora dels nostres rierols.

Carola representa el retorn a la naturalesa, prop d'un llogarret sense història i d'uns personatges senzills. Estima els sentiments primaris, les ombres i les clarianes del cor, els rocs arrodonits pel fregadís en anar rodolant emportats per un corrent d'aigua... El muntatge de tot això damunt la tela, introdueix l'element fantàstic que és el que, de vegades, complica i dramatitza els resultats.

Cal donar-nos compte de la fruïció amb què Carola ha tractat la matèria, a la qual, amb una gran sobrietat cromàtica, presidida pels blancs i pels negres, ha concedit un valor de bellesa sempre subordinada a la intensitat espiritual del tema. Cal remarcar també la preferència obstinada que Carola ha concedit al missatge vegetarià, i de quina manera angèlica l'ha sabut *cuinar*. La forma i l'estructura esdevenen signes; els signes, símbols. Els símbols, finalment, aixafant-se òpticament com en un paisatge lunar, intenten superar la frustració humana tot comunicant missatges plaents molt acostats als *collages* murals gaudinians.

Carola cristal·litza en formes perceptibles a la imaginació popular, el món fantàstic dels contes germànics: fades, bruixes, elfs, gnoms, focs follets. Tot això ho petrifica, i en pacient metamorfosi, ho transforma en fullat-

Topografies made in Carola: vegetació i tolls d'aigües fosques.

ge, en vegetació i en tolls d'aigües fosques i tortes. Són les forces benèfiques de la naturalesa, que l'home no comprèn d'una manera raonada, emperò se sent fortament dominat per elles.

Carola personifica aquestes forces, i de vegades fins la topografia de certs llocs; obtenint efectes altament decoratius, amb procediments força elementals i entenedors.

Les dues qualitats cabdals de l'artista són les escenes desertes, o sense una acció o una empremta humanes verament essencials, i els gestos extàctics del seu codi de signes.

La nostra imaginació, en "El Molí" de Vilanant, trobarà fàcilment la visió complementària de l'obra poètica de

la Carola, amb el remorós fullatge i l'harmonia ocellívola, el joc movedís del sol i de l'ombra; el vol desficiós dels insectes; els lleus estremiments de les plantes, que en llur multiplicitat neixen, viuen, agonitzen i moren en el mateix indret; el vol rapidíssim i entrecreuat dels ocells saltant d'un arbre a l'altre, d'una branca a una altra.

Tot ho trobareu en les sonoritats continuament movents d'aquesta exposició.

L'escenografia de la Carola té per missió, d'acabar de fixar, amb colors i formes, la impressió d'aire lliure i de domini de la naturalesa sobre la humanitat.

Narcís Pijoan

Josep Pla i Dionisio Ridruejo

Josep Pla ha travessat la ratlla del vuitanta, i gaudeix d'una ferma vigoria mental. Felicitem-lo i felicitem-nos tots! De la meua part, esperava l'aniversari de l'escriptor per a retre-li, com d'altres convilatans i com tantíssims admiradors d'arreu del país, una visita de salutació al mas familiar on resideix. Però aquell dia assenyalat em trobava al llit amb febre i em perdia uns moments que no desitjava perdre'm per poc que pogués. Un altre any serà, li deia a la dona... I pronunciant la frase, una frase tòpica, l'expressió va inflamar-se de vida, de veritat, i llavors en veu alta vaig exclamar: Per molts anys, homenot! Mai no m'havia adonat que una felicitació convencional podia omplir-se, com aquesta, de la joia de sentir emotivament el que emotivament parlava. Vaig incorporar-me, i a tall d'humil homenatge, traduiria al català un article meu que el març de l'any passat aparegué en un diari barceloní, amb motiu del 79 aniversari de Josep Pla i a propòsit de la publicació en llengua cervantina d'*El quadern gris*.

Heus ací l'article:

Resulta ofensiu per als lectors catalans que ens atrevim ara com ara a fer una glossa de les excel·lències d'un dels prosistes més importants de tota la història de la cultura catalana. Hi ha, però, quelcom que si m'interessa remarcar entorn d'*El cuaderno gris*. I és el protagonisme que ocupa al llibre —se'l miri per on se'l miri— la vila de Palafrugell: a Palafrugell nasqué l'editor, Josep Vergés; de Palafrugell és Josep Pla; de Palafrugell tracta *El quadern gris* i, segons l'òptica profunda, de Palafrugell s'estrenyè l'amistat d'en Pla i Ridruejo, traductor de l'obra al castellà. Fins i tot qui això escriu ho fa, entre altres raons, perquè dies enrera se ce-

lebrà el 79 aniversari de Josep Pla i s'acomplien els seixanta anys de les primeres planes redactades d'*El quadern gris*.

Malgrat que no he tingut la sort de conèixer l'elegant líric que fou Dionisio Ridruejo, me'l figuro de vegades gràcies a les evocacions que m'ha descrit Josep Martínel·l. M'imagino avui a dos homes doblegats, Pla i Ridruejo. Ambdós són a la meua ment sempre doblegats, a no gaire distància l'un de l'altre, però doblegats com si volguessin donar ombra a les quartilles de paper. Josep Pla, sota la campana del mas, estreny la ploma sobre bloc petitíssim. A pocs quilòmetres, a Tamaríu, Ridruejo s'ha tombat damunt la sorra de la platja, i tradueix sense respir per tal de guanyar-se el difícil manteniment diari, però una ventada li vola els fulls i l'obliga a resguardar-se al costat d'una petita embarcació...

Anys després d'anular-se-li l'exili de Castilla, Ridruejo recordaria Tamaríu en els versos del seu *Cuaderno catalán*, títol que fa ús d'una paraula, la de "cuaderno", sospitosament vinculada a Josep Pla. Diu així el poeta:

Un poco de arena curva
al pie del granito rosa
altísimo de pinares,
agua azul y verde sombra.
Tamaríu, cala pequeña,
bravía y amansadora.
Barracas de cal, toldillas
de cañizo, pescadora
de pocas barcas varadas
con sus lucernas a popa.
Tamaríu, cala perdida,
¡quién te ha visto y no te llora!

La lectura d'*El quadern gris* —confessava Ridruejo— li produí un fort colpiment, i des de llavors ja mai no va deixar de sentir admiració vers Josep Pla. El poeta de Burgo de Osma aniria enviant, al seu amic empordanès, un puntual exemplar de tots els llibres que publicava, i en les dedicatòries feia referència a l'extraordinària qualitat de paisatgista que el captivà. Reviure Pla per traslladar-lo a la parla del *Quixot* suposaria per a Ridruejo una forma d'oferir quelcom de dintre seu als altres, de catalanitzar allò que és castellà a través d'una prèvia castellanització d'allò que és català. Fou un treball absorbent que el distraigué durant molts mesos de la seva precària salut. Fou una versió feta a consciència, acurada, de donació absoluta, íntima, adolorida, potser nostàlgica. Llàstima que no va veure-la impresa! Però Ridruejo era així, silenciós, amant de passar desaperen les ocasions memorables i no apatia protagonismes que no menessin a la pau interior. Un mal dia el ven tramuntanals l'arrabassà mar endins —em dic. Mentrestant, continua fent fred a Palafrugell, i el nostre veí, Josep Pla, deu estar, com a tothora, escrivint...

Josep Maria Balcells

TF-1

PELÍCULAS

- 24 Miércoles 20.30.- Désiré Lafarge (P)
- 25 Jueves 20.30.- L'Appel de l'or (A)
- 26 Viernes 13.35.- Léonard De Vinci (S)
- 27 Sábado 21.30.- Sergent Anderson (S)
- 28 Domingo 17.35.- Le Château de verre
- 29 Lunes 20.30.- La Symphonie des héros
- 30 Martes 13.25.- Elizabeth R (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 24 Miércoles 18.20.- Les Mystères de l'ouest (S)
- 25 Jueves 18.25.- Les Mystères de l'ouest (S)
- 26 Viernes 22.40.- Allons au cinéma (V)
- 27 Sábado 20.30.- Johnny Holliday (V)
- 28 Domingo 20.30.- Valdez (Burt Lancaster)
- 29 Lunes 13.35.- L'Enfant du désert (S)
- 30 Martes 21.25.- Numéro Un (V)

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (D) concurso - (E) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 24 Miércoles 20.30.- Un Shérif a New York (P)
- 25 Jueves 15.00.- Docteur Jerry et Mister Love (C)
- 26 Viernes 20.30.- La chasse aux hommes (S)
- 27 Sábado 20.30.- Le mariage de Figaro (D)
- 28 Domingo 15.55.- Drôle de sarcophage
- 29 Lunes 16.50.- Les Grands Détectives (S)
- 30 Martes 16.55.- L'Homme à la valise (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 24 Miércoles 18.55.- Des Chiffres et des lettres (CD)
- 25 Jueves 20.30.- Grand échiquier (V)
- 26 Viernes 15.00.- Le Monde en guerre (S)
- 27 Sábado 15.55.- Sports été. (DP)
- 28 Domingo 20.30.- Jeux sans frontières
- 29 Lunes 20.30.- Métro mélodie (V)
- 30 Martes 20.30.- Dossiers de l'écran

FR-3

PELÍCULAS

- 24 Miércoles 20.30.- Un matin comme les autres
- 25 Jueves 20.30.- La Brigade (histórica)
- 26 Viernes 13.35.- Léonard de Vinci (S)
- 27 Sábado 20.30.- Mon père et moi
- 28 Domingo 22.30.- The Late George Apley
- 29 Lunes 20.30.- Rien n'est trop beau
- 30 Martes 20.30.- L'Homme qui rit

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 24 Miércoles 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CD)
- 25 Jueves 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CD)
- 26 Viernes 20.30.- Vendredi (V)
- 27 Sábado 20.00.- Thalassa, le magazine de la mer
- 28 Domingo 20.30.- L'Homme en question
- 29 Lunes 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CD)
- 30 Martes 19.40.- Scènes de la vie de province

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

Interferències

F. Garrido Pallardó

L'Hermida, molt enginyós per a ficar-se amb els Estats Units, ens parlava d'unes Memòries publicades per un criminal americà i era vergonyós, ens deia. Però d'"El Lute", què?

***

I demanem. Com s'ho passaria un corresponsal americà que s'atrevis, sobre Espanya i des de Espanya, a dir això que parla l'Hermida o escriu el Zúñiga des de Nova York? Ens agradaria una resposta.

***

L'únic que té de bo "Ultima hora" és que es repeteix cada nit, per tal de fer la guitza al dret hipotecari i als Testimonis de Jehovà.

No direm res de "Poesia", però sí d'"Imagen", perquè cadascú ho veu com vol i és aquest el greu defecte.

***

Stan Laurel i Oliver Hardy ens plagueren molt més que Paco Martínez Soria. La nostra manca de patriotisme no té remei.

***

Segons un anunci televisiu, cal posar caramel pertot arreu, com a mitjà d'amagar encerts a mitges. Caramelitzem, doncs, l'economia.

***

Pel que es veu, el "Canta cigarra" li fa molta gràcia a la seva inventora. Per què no es posa d'acord amb la Tabacalera i es despenja amb un "Canta cigarro"? El Fidel li ho agrairà.

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

Fútbol

Luis Coll nos habla de las posibilidades figuerenses

Asegura que el equipo ocupará un lugar de privilegio

Esta temporada el Figueres la iniciará con nuevos cargos en la parte técnica. Bueno, en realidad, la inició ya, pero a base de partidos amistosos. Pues bien, como los aficionados saben, el timón lo llevan al alimón los dos "Luisés", Castañer y Coll. El primero como entrenador y el segundo como secretario técnico. Y, precisamente a este último, nos dirigimos para formularle algunas preguntas sobre el once unionista.

CONTENTO DE ESTAR DE NUEVO AQUÍ

Pero ante todo, queremos dejar constancia de su cortesía y amabilidad, al atendernos una vez finalizada una de las sesiones preparatorias del equipo local, dejando para más tarde la reparadora ducha.

—¿Satisfecho de su ingreso en el Figueres?

—Sí, estoy muy contento de estar de nuevo aquí. Ya conocía el ambiente y a la afición y, si bien no es muy numerosa, al menos es adicta a sus colores.

—Como técnico ¿en qué equipos ha militado?

—Estuve dos temporadas con el Banyoles, militando en Regional y Preferente. Otras dos con el Anglès,

una y pico en Figueres, siguiendo un año con el Cassià para pasar luego al Girona juvenil y varios encuentros con el senior.

CASI CASI "A PUNTO"

Mientras seguimos hablando en una de las dependencias del campo, sudoroso todavía, enciende un pitillo negro, al tiempo que espera nueva pregunta...

—¿Está "a punto" el Figueres?

—Pues, casi casi, si nos atenemos a los resultados conseguidos por ahora. Estos partidos ya disputados, habrán servido para ir acoplando el conjunto, cosa muy necesaria, para afrontar con éxito la nueva singladura ligera.

—De tres trofeos, el Figueres se ha adjudicado dos. Buena señal ¿no?

—Pues claro, ya que estos triunfos dan relieve a la entidad y tanto más cuando se consiguen ante rivales de categoría. En este aspecto, todos estamos muy contentos por los laureles conseguidos.

PLANTILLA CORTA, PERO...

—¿La plantilla actual es suficiente?

—En verdad, es algo corta para un campeonato tan largo como el que nos espera. Sin embargo, tenemos un equipo B, en el cual he visto algunos valores muy prometedores para el futuro y, si sus servicios fueran necesarios, no vacilaríamos un momento para pasarlos al primer equipo. Claro que, ellos por su parte, deberán trabajar con ganas y sin desfallecimientos.

—¿Qué equipos pueden ser los más peligrosos?

—A priori hay que contar siempre con los de mayor solera. Por ejemplo, tenemos al Tarragona, Reus, Europa y algunos más. Aunque, como suele suceder casi siempre, puede surgir algún conjunto en discordia que ponga difíciles las cosas a los favoritos.

LUGAR DE PRIVILEGIO

—¿Al Figueres, dónde lo colocamos?

—Hombre, en lugar de privilegio, nos dice sonriente. ¡Seguro!

Ibamos a despedirnos cuando hemos reparado en un silbato y, por asociación de ideas, nos ha venido una pregunta a la cabeza. ¿Qué opina Luis Coll sobre el tan traído y llevado tema arbitral? Nos responde:

—Que hay problema nadie lo duda. Lo hay en primera división y en las restantes categorías. Pero quiero hacer constar una cosa que atañe a nuestra provincia. He visto algunos colegiados que suben con muchas posibilidades y pueden clarificar esta vituperada profesión. Ya que no olvidemos que los árbitros también son humanos y pueden equivocarse. Esto es lo malo.

La U.S. Figueres, vencedora del "Torneig Ciutat de l'Estany"**Venció al Girona por 2-1**

Arbitro: el Sr. Casademont, colegiado olotense. Estuvo bien. Enseñó tarjetas amarillas a Fernández, Ornad, Vidaña, Busquets y Comas.

Girona: Duran; Serra, Paquito, Comas; Vidaña, Guti; Abad, Abete, Soler, (Pagés), Mas (Sánchez), (Mareñá) y Manolo.

Figueres: Miret; Torrens, Cortada, Ornad; Bartolomé, Busquets; Vilar, (Duran), Vilarrodá, (Cros), Fernández, Pagés y Echegoyen.

Goles: 0-1 a los 30 ms. obra de Fernández. 1-1 a los 52 ms. siendo su autor B. Pagés y 1-2 a los 76 ms. de M. Pagés.

Excelente actuación de los figuerenses que, por segunda vez consecutiva, lograron conquistar un merecido trofeo a costa del Girona. La victoria fue justa y ambos onces se batieron con ardor, deleitando a la numerosa parroquia que se dio cita en la ciudad del lago.

J. B.

Joaquín Ballesteró

La "Busca del Tesoro", en Roses

Ha tenido lugar en aguas de Roses, junto al Paseo Marítimo, una prueba de submarinismo llamada la "Busca del Tesoro". Se trata de encontrar una serie de objetos, colocados previamente en el fondo, que los competidores han de llevar a la superficie. Esta prueba es la primera vez que se celebra en Roses.

En la fotografía de la izquierda vemos al primer y segundo clasificados: Jordi Batlle, del G.E.A.S. de Figueras y Alex de la Rosa, del Centre Esportiu Badia de Roses, respectivamente. En la foto de la derecha, dos concursantes del equipo de la localidad francesa de Toulouse

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Política i esport

Ja fa més de dos mesos que els partits polítics, durant la campanya electoral, exposaven al poble el seu programa sobre el que pensaven fer per tirar el país endavant en cas de guanyar les eleccions. Naturalment, en els programes procuraven tocar totes les tecles, com vulgarment diem a la nostra terra, i una d'elles era l'esport. Tots o quasi tots en parlaven, i tots o quasi tots deien o venien a dir el mateix: l'esport ha de començar a l'escola com una assignatura més, cal ajudar els clubs modestos, que són els que en realitat fan esport de masses, i tampoc no es deixaven en el tinter la manca d'instal·lacions, que tanta falta fan als petits pobles com als col·legis.

Com es pot veure, tant sobre l'esport com sobre les altres activitats humanes, i doncs socials, tots deien aproximadament el mateix, com si els programes de tants de partits fossin el d'un de sol. Ara bé, pensaven realment dur a terme tots el seu programa esportiu? De debó els interessava l'esport a l'escola, als petits clubs, o a les petites agrupacions rurals? O bé es tractava tan sols de propaganda electoral? Ningú no va parlar d'ajudar els clubs rics, o de cercles privilegiats, ni l'esport professional —sobre aquest últim algú digué que ja tenia vida pròpia—. Ningú no va parlar d'ajudar l'élite esportiva amateur, que representa tan bé com pot el nostre país a l'estranger i obliga a molts sacrificis tant físics com materials. No, evidentment aquest punts no els van tocar, probablement perquè van ser considerats poc oportuns.

Això sí, el principal punt que defensaven era el de l'esport a l'escola. Però ara que aquesta està a punt de començar novament les seves activitats, que el setembre és a tocar, encara no s'ha fet ni decretat res. Ja sabem que el Govern té altres preocupacions més importants, que dos mesos llargs no són res, que el problema és gros i difícil de resoldre. Ara, quan un veu que no es fa res, que tot continua igual, amb les mateixes institucions i les mateixes cares, s'amara de pessimisme i pensa que tot anirà igual durant molt de temps.

No fa gaire que s'han canviat presidents de federacions esportives —segons diuen, de forma democràtica— i el resultat ha estat que, fet i fet, hi han restat els mateixos. Es a dir, no canvia res. La premsa esportiva, per la seva part, continua tractant dels mateixos temes, ara que s'acosta la nova temporada: traspassos, fitxatges..., però, d'esport nou a l'escola, res de res.

Tan sols tinc una esperança, la Generalitat, que sembla que és a l'abast de la nostra mà. Amb ella sí que a Catalunya podrem fer quelcom de nou.

Tornarem a parlar-ne.

ATLETISME: HA GUANYAT ALEMANYA

Tal com era de preveure, l'Alemanya Oriental, dita Democràtica, ha vençut a la Copa d'Europa d'atletisme disputada a Suècia, i l'altra Alemanya, l'Occidental, dita Federal, s'hi ha classificat en segon lloc. Com podem veure, han guanyat les dues Alemanyas i elles dues representaran Europa a la Mundial, que es disputarà a Düsseldorf el vinent mes de setembre.

Aquesta victòria ens mou a fer el següent comentari. Dos sistemes polítics diferents, l'un autoritari, l'altre liberal, obtenen quasi els mateixos resultats esportius. Tan sols hi ha una diferència, i és que l'Alemanya de l'Est té la tercera part d'habitants de la Federal, cosa molt important a tenir en compte, i també que la poderosa Unió Soviètica, amb l'esport planificat a l'estil de l'Alemanya de l'Est i amb una població catorze vegades més gran, ha estat batuda.

Però encara hi ha una cosa més significativa, i és que han guanyat les dues Alemanyas, és a dir, un mateix poble, el qual continua mantenint per damunt de l'anomenat teló d'acer, les mateixes aspiracions a nivell internacional, possiblement més enllà dels resultats esportius, que representen per a elles tan sols una mostra de vitalitat.

Toros

Festejo pasado por agua, en Figueres

Entrada inferior a anteriores corridas y abundancia de paraguas en las gradas. El ruedo estaba en unas condiciones nada favorables, lo que unido a la continua lluvia que cayó durante todo el festejo, dificultó la labor de los diestros y rejoneador inclusive.

Rafael Peralta no pudo lucir sus dotes de buen rejoneo y sólo en algún par de banderillas logró ser aplaudido. A su primer novillo, que era muy bueno, lo pasaportó de un rejón sin soltar y al segundo logró su objetivo. Aplausos.

Al segundo de su lote, que no tenía la embestida de su hermano, lo tumbó de dos rejones. El primero de feo estilo y el segundo produjo vómito. Silencio.

A Jaime González, "El Puno", le tocó en suerte un toro al que toreó como quiso, lo mismo de capa que con la muleta. Algunas cosas fueron de calidad y se le aplaudió. Clavó una estocada ladeada y descabelló al primer empujón. Oreja y vuelta al anillo.

Con el quinto de la tarde, volvió a dar algunos muletazos que se premiaron con cálidas palmas. Su faena fue larga y la culminó de media estocada y descabello. Oreja y vuelta.

Ortega-Cano, regular con el capote, fue aplaudido al clavar dos pares de rehiletos. Brindó a la parroquia y realizó una faena variada. Mató de dos pinchazos y media estocada. Silencio.

Al que cerraba plaza, le clavó un solo par al quiebro. El bicho llegó a la muleta con cierto sentido y no facilitó la labor del espada. Señaló un pinchazo y clavó una entera siendo enganchado, pero sin consecuencias. Dos orejas y vuelta.

Los dos novillos de Peralta eran de Bernardino García Fonseca, de Castra de Yeltes (Salamanca) y los toros de Antonio Pérez, de San Fernando (Salamanca). Salvo el último, los restantes sin excesivas dificultades.

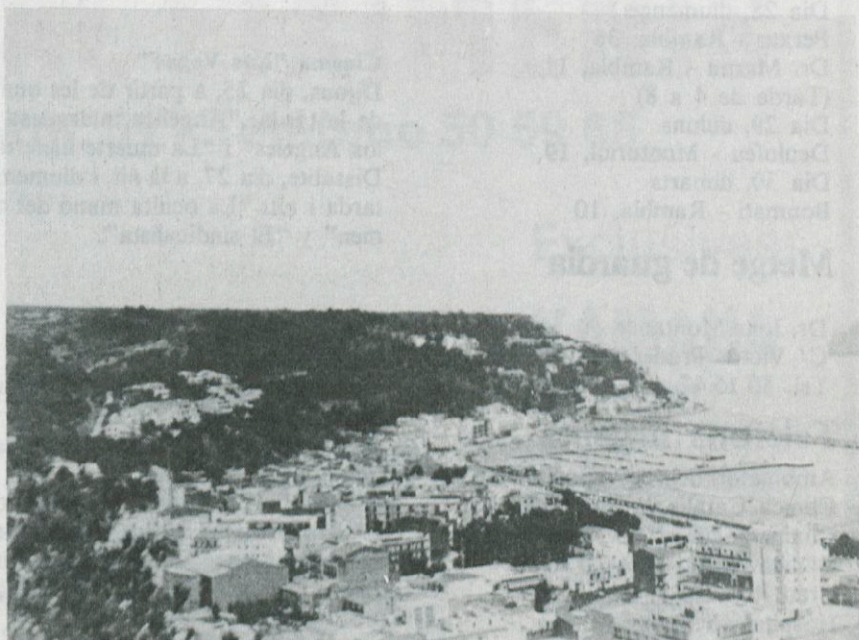

Torroella i l'Estartit: un patrimoni natural malmès

El patrimoni natural de Torroella de Montgrí, com el de molts pobles de la Costa Brava, cada cop es troba més en perill. La causa n'és l'especulació, que creix com més va més. Recordem el paisatge que Torroella: al massís de Montgrí, una de las zones de més interès paisatgístic del Empordà, al sud el riu Ter, amb problemes prou coneguts de contaminació i amb grans extensions de terres de conreu al seu voltant i a l'est una gran llargada de costa encara verge.

Bé, doncs, tot aquest patrimoni s'està començant a degradar. Ja fa una colla d'anys que amb el naixement del turisme a la Costa Brava, varen aparèixer-hi les primeres urbanitzacions, entre elles la famosa "Urbanització Roca Maura", veritable atemptat contra una de les dues muntanyes que dominen l'Estartit, duta a terme, doncs, durant l'època franquista, quan ningú podia dir res en contra dels ajuntaments, perquè aquests, nomenats a dit, podien fer el que volien. Mentrestant, a l'Estartit es construïen els primers xalets, els primers hotels. El "boom" turístic havia arribat. Cal remarcar que, de moment, les destrosses ecològiques foren mínimes i que es començà a edificar de manera prou raonable. Això, però, no duraria gaire temps, car els grans blocs d'edificis davant mateix de la platja no tardarien a tancar el sol a las cases de darrera.

Al cap d'uns anys, quan el nom de l'Estartit ja era prou conegut arreu d'Europa, una colla de senyors, tips de la bellesa de la nostra platja, volgueren convertir-la en un bloc de ciment. Hi plantificaren així el "puerto deportivo de l'Estartit", i ens deixaren sense platja. La premsa se'n féu ressò; però, malgrat les opinions contràries, el port ja és fet. D'aquella platja de les barques solament queda un record i un aparcament. Així, quan la gent de Torroella vol aparcar el cotxe, en allò que abans era seu, ara ha de posar-se davant d'una barrera i pagar duros per traspasar-la.

Una vista de l'Estartit.

Ara tota la natura que ens resta es troba en perill. Bon nombre d'urbanitzacions són en vies d'una imminent construcció. Si hi passem revista podrem veure que el que ens quedarà quan siguin acabades és ben poc, i que ja ens costarà alliberar-nos de les grans aglomeracions urbanes.

Darrera la muntanya del Montgrí, concretament a la zona de Sobrestany, hi ha el projecte de construir-hi una zona turística de gran extensió. Per això els promotors de la urbanització han fet marxar de les seves terres uns pagesos que hi treballen. Això destruirà la part nord del Montgrí.

Mentrestant, a la banda de la muntanya que mira a Torroella, han començat a construir-s'hi quatre o cinc cases il·legals. En un altra banda de la muntanya, allà on limita el Mont Plà, ben bé al costat de les dunes, s'estan construint gran nombre se xalets, i hi ha el projecte de fer-hi més de mil edificacions. Tot plegat constitueix un gravíssim atemptat contra el massís de Montgrí.

A l'extrem del massís, les dues muntanyes de l'Estartit són tapades de casses i els pins que les poblaven ja no hi són. L'anomenada urbanització Roca Maura, de la qual hi ha dues ampliacions més en vies de construcció, ha arribat a la seva culminació. Com veiem, doncs, del massís de Montgrí, d'aquí uns anys només en quedarà un amuntegament de cases i ciment. Recordem finalment que el Montgrí, junt amb les Gavarres, Cadiretes i Cap Norfeu, ha estat reclamat com a parc natural més d'una vegada.

Per altra cantó, a la desembocadura del riu Ter, a l'indret anomenat la Gola, cada dia hi ha una màquina que hi treballa. Els joncs, els tamarius i tota la vegetació pròpia de la zona, és, doncs, en procés de destrucció. En el moment d'escriure aquestes ratlles, encara no se sap què s'hi pensa fer, tot i que molts rumors apunten a la construcció d'una espècie d'Am-puriabrava. Finalment, recordem que a Torroella va haver-hi 150 vots d'Alianza Popular.

Farmàcies

Dia 24, dimecres
Dr. Martin - Rambla, 11
Dia 25, dijous
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 26, divendres
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 27, dissabte
Perxas - Rambla, 10
Dia 28, diumenge
Perxas - Rambla, 36
Dr. Martin - Rambla, 11
(Tarda de 4 a 8)
Dia 29, dilluns
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 30, dimarts
Bonmatí - Rambla, 10

Metge de guàrdia

Dr. Joan Montaner
C/ Victor Pradera, 1
Tel. 50 15 47

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 4, a partir de les quatre de la tarda; Dissabte, dia 20, a la nit, i diumenge, tarda i nit: "Vida íntima de un seductor cínic" i "La tarántula del vientre negro".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 25, a partir de les quatre de la tarda: "Angélica, marquesa de los Angeles" i "La muerte incierta". Dissabte, dia 27, a la nit, i diumenge, tarda i nit: "La oculta mano del crimen" y "El sindicalista".

Sala Edison

Dimecres, dia 24, a la nit: dijous, dia 25, a la tarda: "El erotismo y la informática" i "La muerte llega arras-trándose".

Dijous, dia 25, a la nit; dissabte, dia 27, a la tarda, i diumenge, dia 28, tarda i nit: "Le seguían llamando Trinidad" i "La primera noche de la quietud".

Charly-Boîte

Discoteca: Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7, i diumenge i festius, de les 6 fins a la matinada.

Exposicions

Obanos - Olis de Domingo Batallé i Coldecarrera.

Art-3 - Tancat per vacances.

La Cúpula - "L'Apocalipsis", llibre realitzat per J. Foret.

Rhodas - Exposició col·lectiva permanent: Perpiñà, Zamora Muñoz, Amat, Granados Limona, R. Pujol, Blanch, etc.

Vallès - Exposició 5 tendències: José Canes, S.M. Félez, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallès.

Victòria - Col·lectiva. Horari d'estiu de 18 a 20 hores.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.

Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gibert* en C./ Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

EN AGULLANA se vende finca agrícola, ganadera y forestal. Casa señorial y masía. Superficie 235 vesanas. *Fincas Gibert* en C./ Caamaño n.º 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

EN VILANOVA DE LA MUGA se vende finca de 260 vesanas. Apta para explotación ganadera, magníficos pastos. Se puede regar toda la finca. Calificada de primera calidad. *Fincas Gibert* en C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

VENDEMOS EN FIGUERAS espléndido ático, 147 m², más terraza, calefacción y ascensor. Buen precio. *Fincas Gibert*. C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

**filtros y accesorios de piscina
grupos de agua a presión, bombas**

c/. José Coll s/n - Urb. Ensanche Tel. 50 11 18 - Apart. 131 FIGUERAS

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

zafer. s.a.

calle San Lázaro, 35, 2.º A

Teléf.: 50 51 62 y 50 51 66

**SOMOS LA INMOBILIARIA QUE CONSTRUYE SIEMPRE LA VIVIENDA QUE SE NECESITA
¡Y EN LA ZONA INMEDIATA AL PARQUE BOSQUE MUNICIPAL!**

VIVIENDAS

JUNCARIA PARC - BOSC

CARACTERÍSTICAS: Tres, cuatro y cinco dormitorios dobles. Comedor-Estar con amplia terraza. Aseo y cuarto de baño completo. Cocina totalmente equipada con muebles «For-Lady» incorporados. Lavadero y tendedero en terraza interior. Pintura gran calidad. Instalación prevista para teléfono. Antena de TV española y francesa.

CONDICIONES: Hable con nosotros y díganos en que condiciones desea hacer efectivo el 30% de entrada. Denos su sugerencia y atenderemos su caso.

Para el resto de los pagos, dispone Vd. de 12 a 15 larguísimos años. (90% de reducción de impuestos)

RENTA LIMITADA

PISOS DE GRAN CALIDAD. EXCEPCIONAL ZONA URBANISTICA. CUIDADO Y PERFECTO ACABADO
Póliza de seguro de cantidades entregadas n.º 10.137 con Cía. ASEFA. Expediente —GE—VS—7001/73

INFORMESE también en...

calle Caamaño, 3 - Teléf. 50 14 62 FIGUERAS

 Fincas Gibert